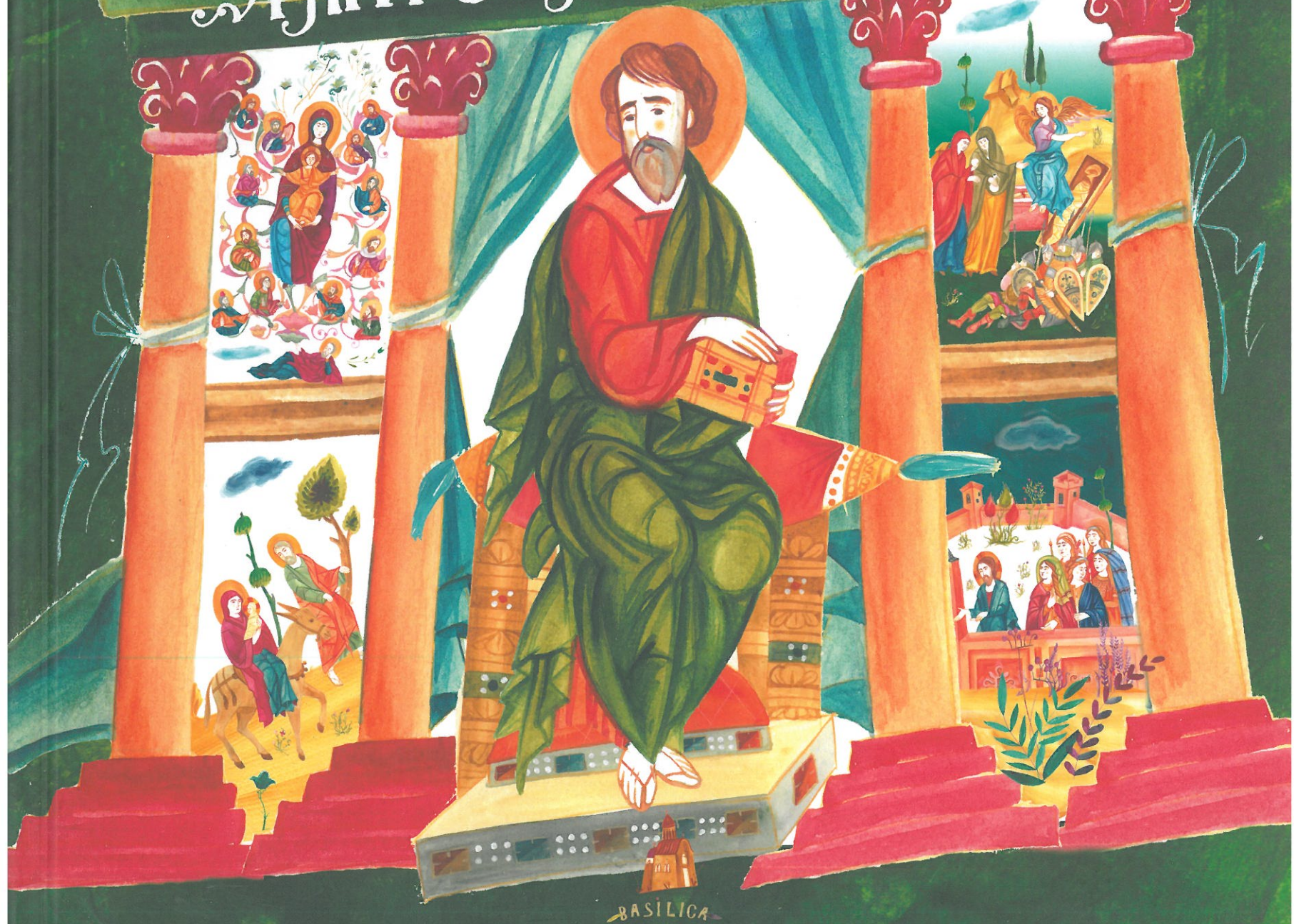

Evangelia lui Iristos

*prezentată
de*

SFÂNTUL APOSTOL MATEI

Evanghelia lui Iisus prezentată de Sfântul Apostol Matei

Text adaptat de Narcisa-Mihaela Cădă

Ilustrații de Corina Petre

2019

Lector de specialitate: Preot dr. Marian VILD
Redactare: Ana PASCU, Aurelian MARINESCU
Corectură: Ani-Eliza BUSUIOC
Macheta grafică și DTP: Corina PETRE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Evanghelia lui Hristos prezentată de Sfântul Apostol Matei / text adapt.
de Narcisa-Mihaela Cădă ; il. de Corina Petre. - București : Basilica, 2019
ISBN 978-606-29-0321-3

I. Cădă, Narcisa-Mihaela (adapt.)
II. Petre, Corina (il.)

2

ISBN: 978-606-29-0321-3
© Editura BASILICA a Patriarhiei Române, 2019
[www. librariacartilorbisericesti.ro](http://www.libriacartilorbisericesti.ro)
editura@patriarhia.ro

VIAȚA SFÂNTULUI APOSTOL MATEI

Sfântul Apostol și Evanghelist Matei s-a născut în Capernaum. Era fiul evreului Alfeu și fratele Sfântului Apostol Iacov al lui Alfeu.

Înainte de a fi chemat de Domnul Iisus Hristos să-l fie ucenic, era vameș în Capernaum, lângă lacul Galileii, și se numea Levi. În *Evangheliile* după Sfinții Apostoli Luca și Marcu, este pomenit cu acest nume, care amintește mai mult de viața lui de până la întâlnirea cu Iisus Hristos și de activitatea sa, care îl făcea să fie disprețuit de evrei, deoarece strângea biruri pentru stăpânirea romană. Dar Sfântul Apostol Matei a mărturisit adevărul cu smerenie în Evanghelia sa, subliniind că el, pe când era vameș, L-a întâlnit pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și L-a urmat, abandonând viața păcătoasă de până atunci.

După Înălțarea la Cer a Mântuitorului, Sfântul Evanghelist Matei a rămas la Ierusalim timp de cincisprezece ani, propovăduindu-L pe Hristos. Înainte de persecuția lui Irod Agripa I împotriva creștinilor, a scris Sfânta sa Evanghelie în limba aramaică, pentru comunitățile din Iudeea, arătându-le evreilor că Iisus Hristos este Mesia Cel anunțat de profeți și așteptat de atât de mult timp și că în persoana Sa s-au împlinit toate vechile profeții. Acest text în limba aramaică, din păcate, nu s-a păstrat.

Sfântul Apostol Matei a rescris *Evanghelia* înainte de anul 70, când a fost dărâmat Ierusalimul, de data aceasta în limba greacă. Acest amănunt are o deosebită importanță datorită faptului că, fiind scrisă în limba greacă, ea se adresează tuturor neamurilor, nu doar evreilor. Cuvântul lui Dumnezeu se deschidea astfel lumii întregi, spre convertirea tuturor popoarelor.

Simbolul Sfântului Apostol Matei în iconografia tradițională este un înger, deoarece își începe *Evanghelia* cu înșiruirea strămoșilor din genealogia după trup a Mântuitorului.

Știați că *Evanghelia* Sfântului Apostol Matei mai este numită și „*Evanghelia împărăției*”? Aceasta pentru că Sfântul Apostol folosește în cartea sa de treizeci

de ori expresia „împărăția cerurilor”. Spre deosebire de ceilalți Evangheliști, care folosesc expresia „împărăția lui Dumnezeu”, Apostolul Matei a evitat-o, deoarece el se adresa în primul rând celor convertiți dintre evrei. Conform tradiției, aceștia evitau să rostească numele lui Dumnezeu de teama de a nu-L profana. În cartea Evanghelistului Matei apare expresia „împărăția lui Dumnezeu” doar de patru ori, numai când este rostită direct de Domnul Iisus Hristos.

Evanghelia după Matei mai este numită și „Evanghelia împlinirii” deoarece de foarte multe ori Sfântul Evanghelist ține să precizeze că multe fapte și cuvinte ale Mântuitorului au fost profețite încă din Vechiul Testament și că ele s-au împlinit întocmai.

Sfântul Irineu ne spune că, după cei cincisprezece ani petrecuți în Ierusalim, Sfântul Apostol Matei a propovăduit în Macedonia, apoi în Asia și, în cele din urmă, în India și în Etiopia. Din *Martirologiul roman* aflăm că în cetatea etiopiană Mirmina, unde locuia un trib de canibali, Sfântul Apostol și Evanghelist Matei a murit ca martir.

Tradiția spune că, ascultându-l pe Sfântul Apostol, câțiva locuitori ai acestei cetăți au crezut în Domnul Iisus Hristos și s-au botezat, iar Sfântul a ridicat pentru ei o biserică și l-a hirotonit episcop pe Platon, unul dintre ucenicii săi.

Conducătorul acestei cetăți era Flavian, care avea o soție și un fiu chinuți de duhuri necurate. Prin puterea rugăciunii Sfântului Matei, aceștia au fost vindecați de Mântuitorul. După această vindecare minunată, mulți locuitori au lăsat obiceiurile păgâne, inclusiv canibalismul, și au crezut în Iisus Hristos. Din această cauză, deși era bucuros de vindecarea soției și a fiului, stăpânul cetății a ordonat prinderea Apostolului. Domnul Iisus Hristos a împiedicat împlinirea acestei porunci și Flavian a orbit. Sfântul Evanghelist s-a rugat Mântuitorului să îl ierte pe persecutor și a suflat asupra ochilor lui, redându-i vederea. Considerând că este o vrăjitorie, Flavian a hotărât să fie aruncat în foc. Spre mirarea tuturor, Matei a rămas viu, slăvindu-L pe Dumnezeu. Atunci, stăpânul a poruncit să se facă un foc mai mare, înconjurat cu idoli de aur, și să-l arunce în el pe Apostol. Dar Sfântul, cuprins de văpaie, s-a rugat și, din aurul topit, a ieșit un șarpe mare, care s-a îndreptat către conducătorul cetății. În cele din urmă, Evanghelistul Matei a certat focul, care s-a stins, iar șarpele a dispărut. Văzând minunea, Flavian a poruncit să fie scos din foc, însă era prea târziu, deoarece Apostolul își încredințase sufletul Domnului său.

Chiar și după această minune, stăpânul păgân a mai cerut un semn de la Hristos, care să îl convingă de faptul că El este Dumnezeuul Cel Adevărat și că Matei nu era vrăjitor. I-a așezat trupul pe un pat de aur, l-a băgat într-un sicriu de plumb și i-a dat drumul pe mare. Dacă racla s-ar fi scufundat, ar fi fost semn că Apostolul era vrăjitor. Dar ea nu s-a scufundat, ieșind la liman nu departe de cetate. După această minune, Flavian a devenit creștin și, după câțiva ani, preot și episcop al cetății.

În anul 370, trupul sfințit al Apostolului Matei a fost adus de un grup de marinari de pe coastele etiopiene în Italia, la Vellia, de unde, mai târziu, de frica sarazinilor cuceritori din vestul Europei, a fost ascuns în Lucania. Din data de 6 mai 954, trupul sfințit al Apostolului Matei este așezat spre cinstire în cripta Catedralei din Salerno, al cărei ocrotitor este. O parte dintr-un braț al Sfântului a fost dăruit de papa Paul al V-lea bisericii *Santa Maria Maggiore* din Roma.

Biserica Ortodoxă îl cinstește pe Sfântul Apostol și Evanghelist Matei la data de 16 noiembrie.

Narcisa-Mihaela CÂDĂ

GENEALOGIA DOMNULUI IISUS HRISTOS

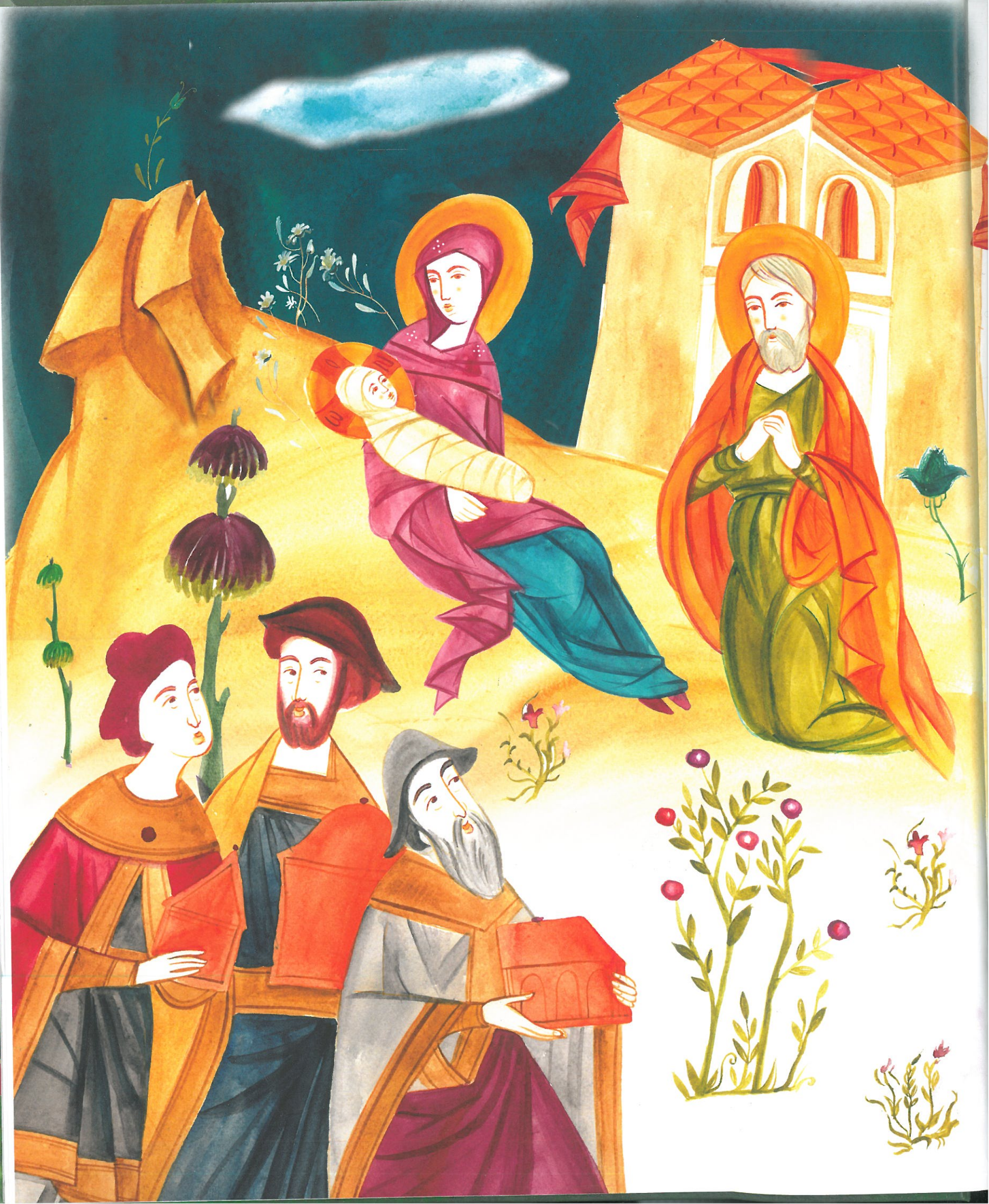

Aceasta este cartea neamului lui Iisus Hristos, Fiul lui David, Fiul lui Avraam. Avraam l-a născut pe Isaac; Isaac l-a născut pe Iacov; Iacov l-a născut pe Iuda și pe frații săi; Iuda i-a născut pe Fares și pe Zara, din Tamar; Fares l-a născut pe Esrom; Esrom l-a născut pe Aram; Aram l-a născut pe Aminadav; Aminadav l-a născut pe Naason; Naason l-a născut pe Salmon; Salmon l-a născut pe Booz, din Rahav; Booz l-a născut pe Iobed, din Rut; Iobed l-a născut pe Iesei; Iesei l-a născut pe regele David; David l-a născut pe Solomon din femeia lui Urie; Solomon l-a născut pe Roboam; Roboam l-a născut pe Abia; Abia l-a născut pe Asa; Asa l-a născut pe Iosafat; Iosafat l-a născut pe Ioram; Ioram l-a născut pe Ozia; Ozia l-a născut pe Ioatam; Ioatam l-a născut pe Ahaz; Ahaz l-a născut pe Iezechia; Iezechia l-a născut pe Manase; Manase l-a născut pe Amon; Amon l-a născut pe Iosia; Iosia i-a născut pe Iehonia și pe frații lui, la strămutarea în Babilon. După strămutarea în Babilon, Iehonia l-a născut pe Salatiel; Salatiel l-a născut pe Zorobabel; Zorobabel l-a născut pe Abiud; Abiud l-a născut pe Eliachim; Eliachim l-a născut pe Azor; Azor l-a născut pe Sadoc; Sadoc l-a născut pe Achim; Achim l-a născut pe Eliud; Eliud l-a născut pe Eleazar; Eleazar l-a născut pe Matan; Matan l-a născut pe Iacov și Iacov l-a născut pe Iosif, logodnicul Mariei, din care s-a născut Iisus, Care Se numește Hristos (Mesia sau Unsul).

Așadar, toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece, de la David până la strămutarea în Babilon sunt tot paisprezece, iar de la strămutarea în Babilon până la Hristos sunt, de asemenea, paisprezece neamuri.

NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS

Maria, Mama Lui Iisus Hristos, logodită cu Iosif, dar fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat pe sine purtând în pântece un prunc de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, fiind bărbat drept și nevrând să spună lumii că Maria este însărcinată, a vrut să o părăsească pe ascuns. Pe când se gândea cum să facă aceasta, îngerul Domnului i s-a arătat în vis și i-a spus:

– Iosife, fiul lui David, nu te teme să o iei pe logodnica ta, Maria, în casa ta! Ce S-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu Căruia Îi vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui poporul Său de păcate. Toate acestea se întâmplă ca să se împlinească ceea ce a zis prorocul despre Domnul: „*Iată, Fecioara va purta în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: „Cu noi este Dumnezeu.”*”

Trezindu-se, Iosif a făcut așa cum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat-o în casa sa pe cea care îi era logodnică. Fără să o cunoască, Maria L-a născut pe Fiul ei, Căruia L-a pus numele Iisus. Iisus S-a născut în Bethleemul Iudeii, în timpul domniei lui Irod.

Magii de la Răsărit, văzând semnele de pe cer, au mers în Ierusalim și au întrebat:

– Unde este Regele iudeilor, Cel Care tocmai S-a născut? I-am văzut la Răsărit steaua și am venit să ne închinăm înaintea Lui.

Auzind aceasta, și regele Irod, și locuitorii Ierusalimului s-au tulburat. Chemându-i pe toți arhierii evreilor și pe cărturarii poporului, Irod i-a întrebat unde trebuie să Se nască Hristos.

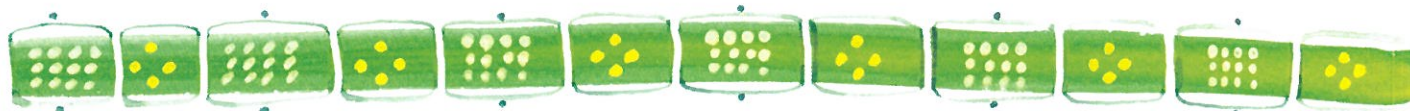
– În Betleemul Iudeii, așa cum a scris prorocul: „*Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, pentru că din tine va ieși Conducătorul, Care va paște poporul Meu, Israel.*”

Atunci Irod i-a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei când s-a arătat steaua și i-a trimis în Betleem, zicându-le:

– Mergeți și căutați-L pe Prunc și, dacă Îl veți găsi, trimiteți-mi veste, ca să merg și eu și să mă închin Lui.

Magii l-au ascultat pe rege și au plecat în Betleem. Steaua pe care o văzuseră în Răsărit mergea înaintea lor, până când s-a oprit deasupra locului unde stătea Pruncul. Văzând steaua, s-au bucurat foarte mult și, intrând în casă, L-au văzut pe Pruncul Iisus împreună cu Maria, Mama Lui. I S-au închinat și au pus la picioarele Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Apoi îngerul lui Dumnezeu i-a anunțat în vis să nu se mai întoarcă la Irod, deoarece acesta vrea să-L omoare pe Prunc, iar ei s-au întors în țara lor pe alt drum.

FUGA ÎN EGIPT

După plecarea magilor, îngerul Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif și i-a spus:
– Trezește-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt! Stați acolo până ce-ți voi spune să vă întoarceți.

Pentru că Irod voia să-L ucidă pe Iisus și, fiind încă noapte, Iosif s-a trezit, i-a luat pe Prunc și pe Mama Lui și au plecat în Egipt.

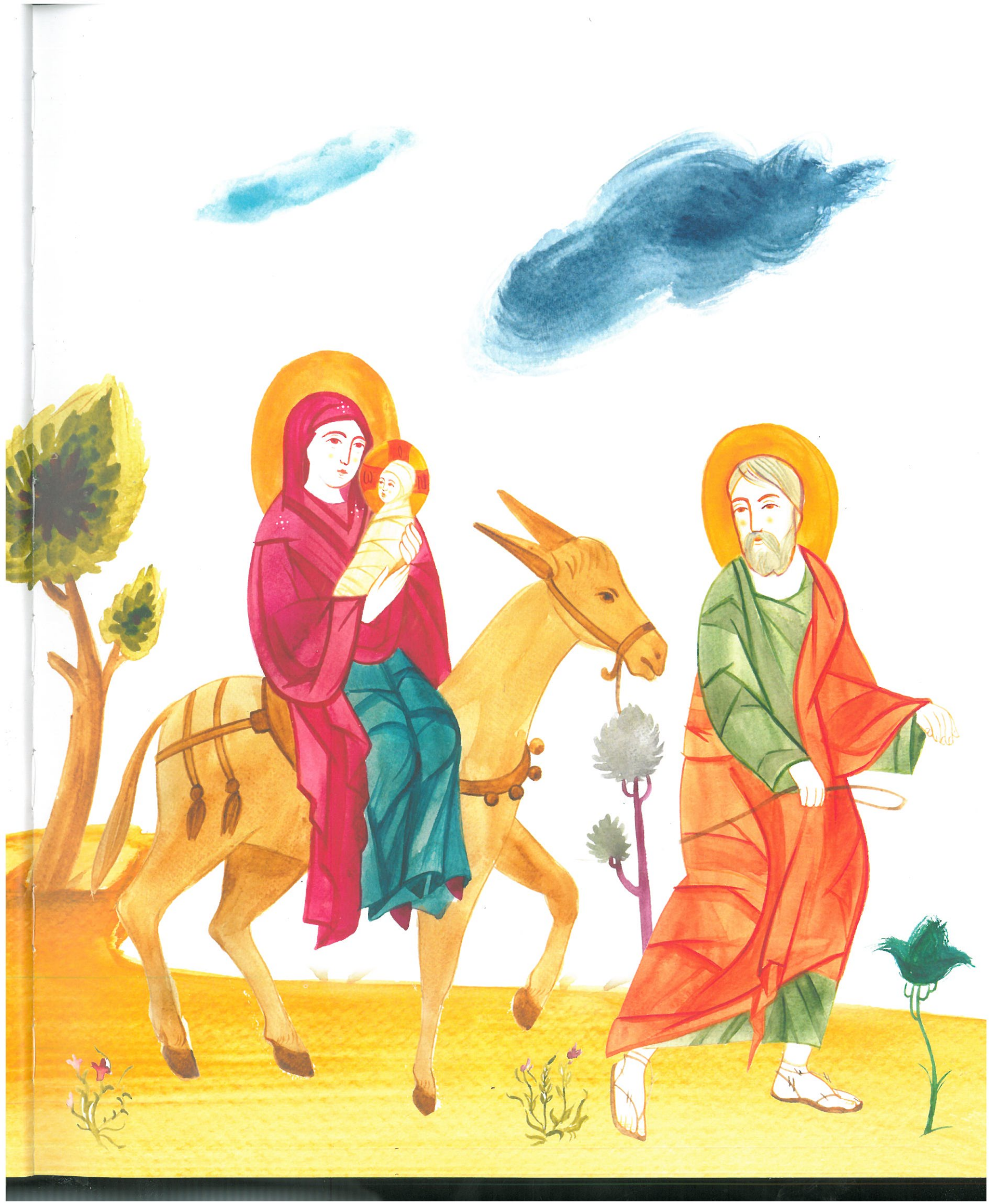
Când Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mâniat foarte tare. I-a trimis pe ostași să-i ucidă pe toți pruncii din Betleem, precum și pe cei din împrejurimile acestei cetăți care erau mai mici de doi ani, după timpul precizat de magi. Atunci s-a împlinit prorocia lui Ieremia: *Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată, pentru că nu mai sunt.*

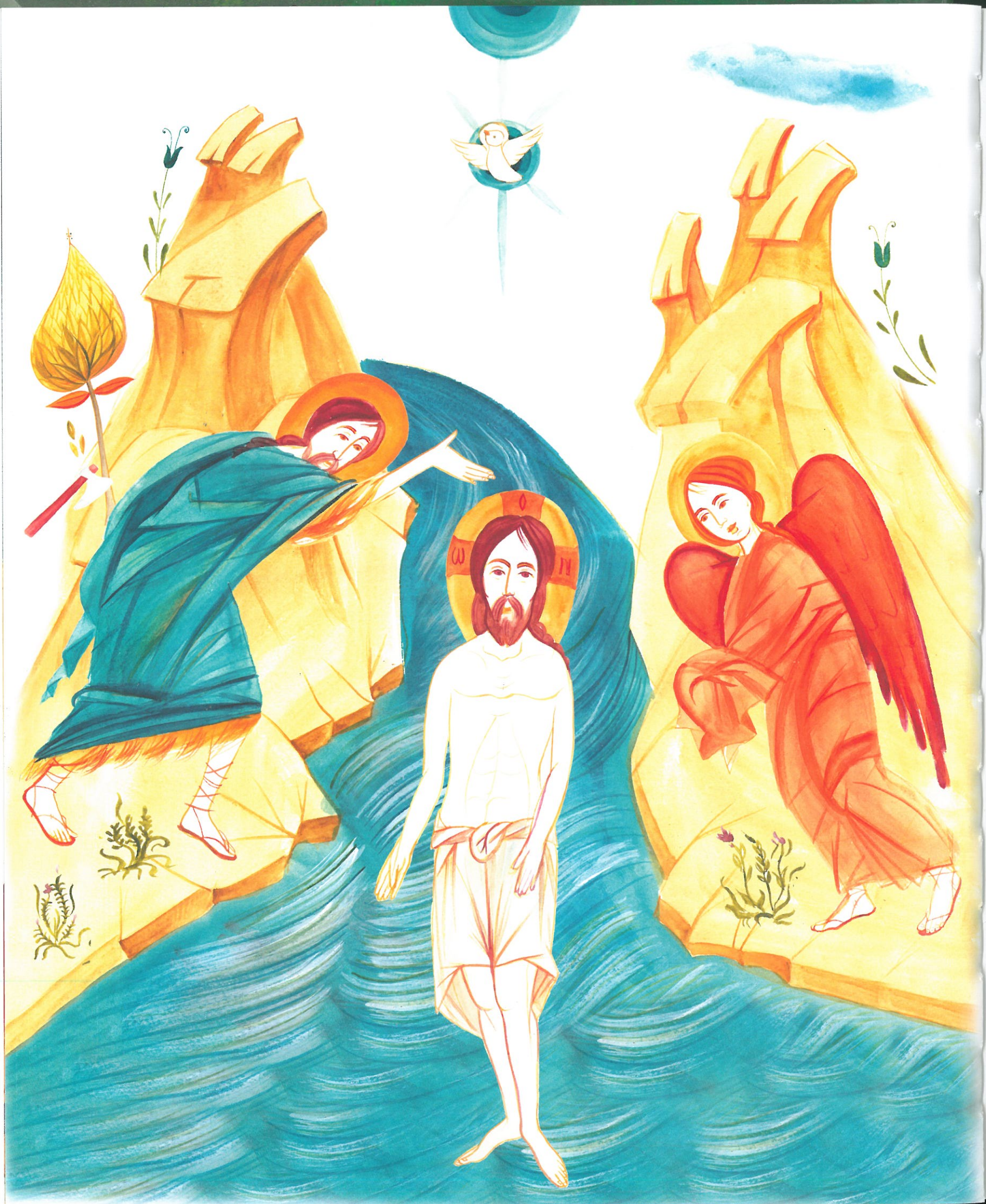
Până la moartea lui Irod, Iosif, Iisus și Maria au stat în Egipt ca să se îplinească cuvântul spus de Domnul: *Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu.* După moartea lui Irod, îngerul Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif și i-a zis:

– Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și mergi în pământul lui Israel, pentru că au murit cei care voiau să-L omoare.

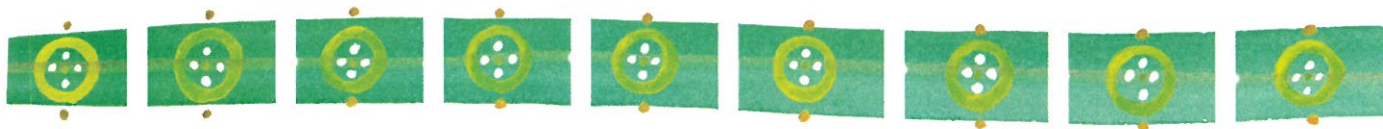
Iosif i-a luat pe Iisus și pe Mama Sa și au plecat în pământul lui Israel. Auzind însă că în Iudeea domnește Arhelau în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo. Primind poruncă de la îngerul lui Dumnezeu în vis, s-a dus în Galileea și a locuit în orașul Nazaret, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin proroci, că Nazarinean Se va numi.

BOTEZUL DOMNULUI IISUS HRISTOS

În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în deșertul Iudeii, spunând:

– Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!

El este cel despre care a zis Prorocul Isaia: *Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui.”*

Ioan avea îmbrăcămintea din păr de cămilă, era încins cu cingătoare de piele, iar hrana sa erau lăcustele și mierea sălbatică. Toți locuitorii din Ierusalim, din Iudeea și din împrejurimile Iordanului veneau la el ca să fie botezați în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele. Văzându-i pe mulți dintre farisei și saducheii venind la botez, le-a zis:

– Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia care va urma? Faceți rod vrednic de pocăință! Să nu credeți că puteți gândi: „Părinte îl avem pe Avraam”, deoarece Dumnezeu poate și din pietrele acestea să-i ridice fii lui Avraam. Iată, securea stă la rădăcina pomilor și tot pomul care nu face rod bun se taie și se aruncă în foc. Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel Care vine după mine este mai puternic decât mine. Lui nu îi sunt vrednic să-l duc încălțăminte. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc. El are lopata în mână, își va curăța aria și va aduna grâul în hambar, iar pleava o va arde cu foc nestins.

În acest timp, a venit Iisus din Galileea, să fie botezat de Ioan la râul Iordan. Ioan însă îl oprea, zicând:

– Eu trebuie să fiu botezat de Tine, iar Tu vii la mine?

– Lasă acum, că așa ni se cuvine să împlinim toată dreptatea, a răspuns Iisus.

Atunci Ioan l-a lăsat să se apropie și l-a botezat. Imediat ce Iisus a ieșit din apă, cerurile s-au deschis și Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se ca un porumbel și rămânând deasupra Lui. Un glas s-a auzit din ceruri:

– Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit!

ISPITIREA LUI IISUS

După botez, Iisus a fost dus de Duhul în deșert, să fie ispitit de diavolul. După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, Iisus a flămânzit. Apropiindu-se, ispititorul I-a zis:

– Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.

Iisus I-a răspuns:

– Scris este: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.”

Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe aripa Templului și I-a zis:

– Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te, pentru că scris este: *Îngerilor Săi va porunci pentru Tine și Te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să izbești de piatră piciorul Tău.*

Iisus I-a răspuns:

– Iarăși este scris: „Să nu-L ispitești pe Domnul Dumnezeul tău!”

Din nou, diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și I-a zis:

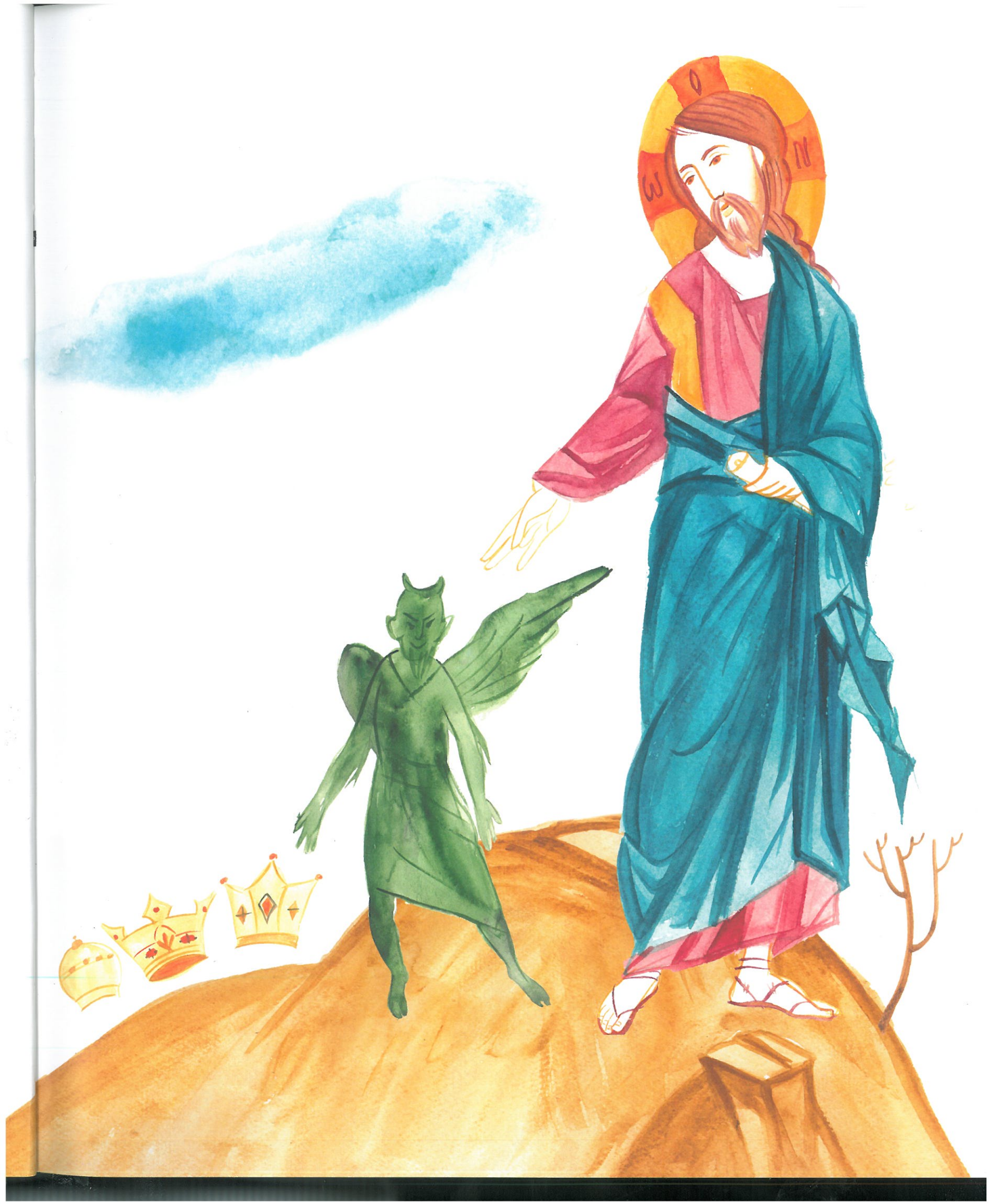
– Ți le voi da pe toate acestea, dacă vei cădea înaintea mea și mi Te vei închina.

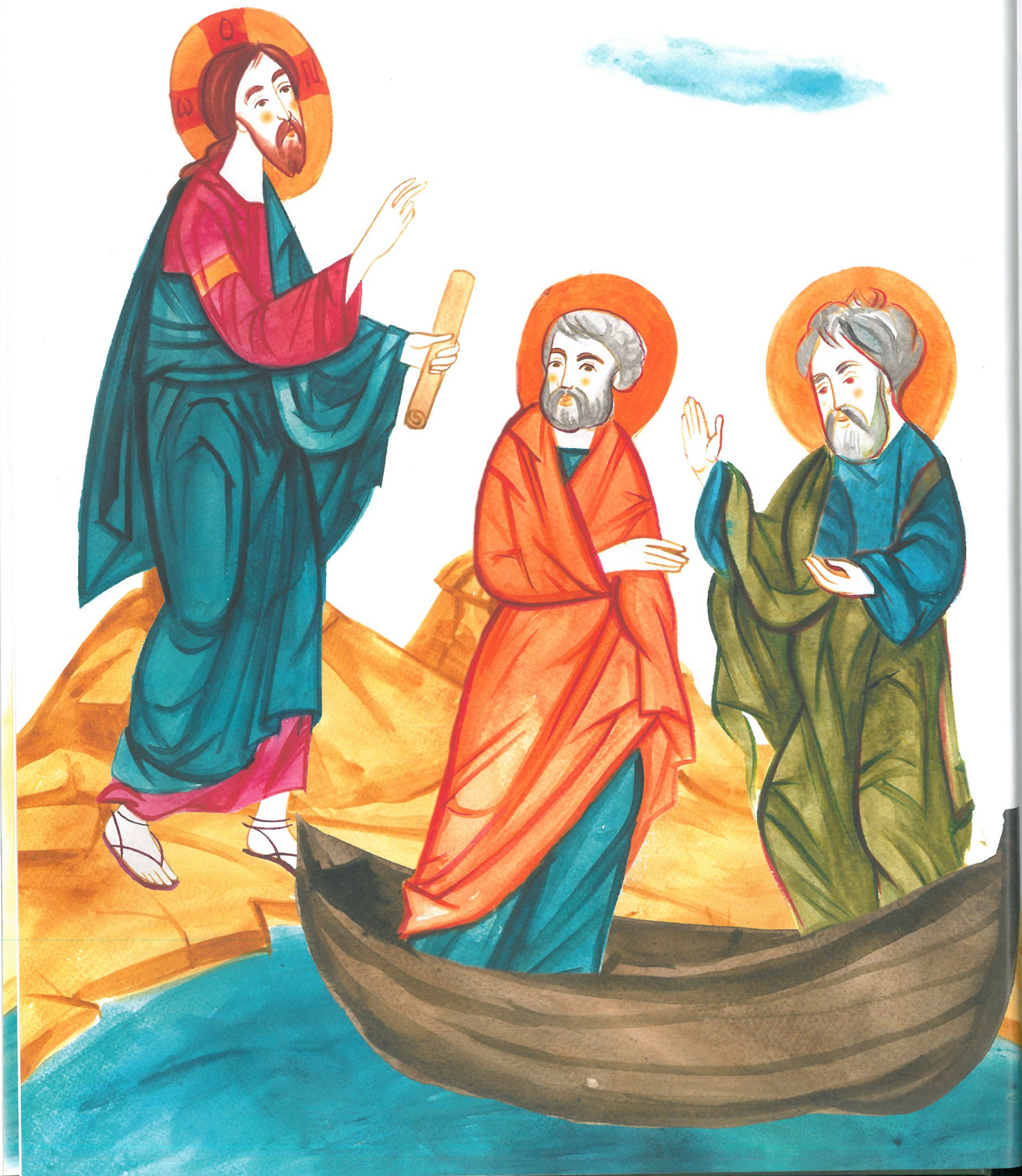
Atunci Iisus I-a zis:

– Piei, satano, că scris este: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești!”

Atunci diavolul L-a lăsat și îngerii au venit să-L slujească.

CHEMAREA PRIMILOR APOSTOLI

Auzind Iisus că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ce s-a zis prin Prorocul Isaia: „Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit.”

De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună:

– Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!

Când mergea pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, care erau pescari și aruncau mreaja în mare. Ei erau Simon Petru și Andrei. Iisus le-a zis:

– Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.

Cei doi au lăsat mrejele și L-au urmat. Mergând împreună, Iisus a văzut alți doi frați, pe Iacov și pe Ioan, care erau în corabie împreună cu tatăl lor, Zevedeu, și își reparau mrejele. Iisus i-a chemat, iar ei, lăsându-și corabia și pe tatăl lor, L-au urmat.

Iisus a străbătut toată Galileea, învățându-i pe cei de aici în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecându-i de orice boală și de toată neputința. Ducându-l-se vestea în toată Siria despre minunile pe care le făcea, veneau la El toți cei care se aflau în neputințe, suferind de multe boli și chinuri, demonizați, lunatici, slăbănogi. Pe toți îi vindeca, iar mulțimea din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan îl urma.

PREDICA DE PE MUNTE

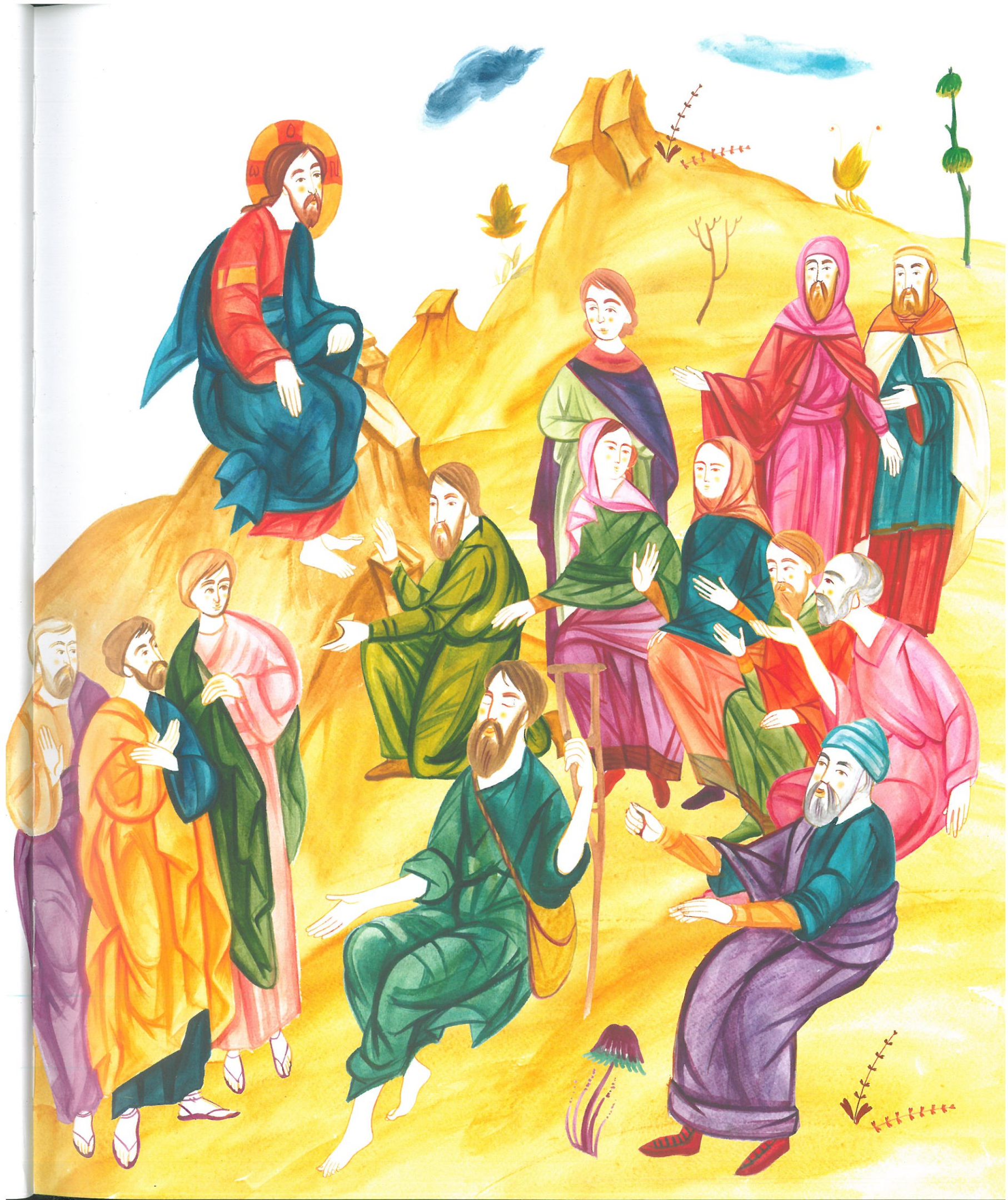

Văzând mulțimea mare de oameni, Iisus S-a suit în munte și S-a așezat. Ucenicii Săi s-au apropiat, iar El a început să-i învețe:

– Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor! Fericiți cei care plâng, că se vor mângâia. Fericiți cei blânzi, că vor moșteni pământul! Fericiți cei care flămânzesc și însetează pentru dreptate, că se vor sătura! Fericiți cei milostivi, că vor fi miluiți! Fericiți cei curați cu inima, că Îl vor vedea pe Dumnezeu! Fericiți făcătorii de pace, că fiii lui Dumnezeu vor fi chemați. Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor. Fericiți veți fi când vă vor ocări, vă vor prigoni și vor zice cuvinte rele împotriva voastră din cauza Mea! Bucurați-vă și vă veseliți, căci plata voastră este multă în ceruri, pentru că așa i-au prigonit și pe prorocii de dinaintea voastră.

Apoi a continuat:

– Voi sunteți sarea pământului. Dacă sarea se va strica, cu ce se va mai săra? Nu mai este bună decât să fie aruncată și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă. Nimeni nu aprinde o făclie și o pune sub obroc, ci în sfeșnic, ca să lumineze pentru toți cei din casă. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât aceștia, văzând faptele voastre cele bune, să-L slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu credeți că am venit să stric Legea sau prorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc. Vă spun că înainte de a trece cerul și pământul, nu va trece o literă sau o parte de literă din Lege, până nu se vor împlini toate. Cel care va strica una dintre aceste porunci foarte mici și-i va învăța așa pe oameni se va numi foarte mic în împărăția cerurilor. Însă cel care va face și-i va învăța pe oameni, acesta mare se va numi în împărăția cerurilor. De nu va fi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor. Ați auzit că s-a zis demult: *Să nu ucizi; iar cine va ucide, vrednic va fi de pedeapsă*. Eu însă vă spun că oricine doar se mânie pe fratele său va fi vrednic de pedeapsă, iar cine îi va zice fratelui său: „Netrebnicule!”, va fi vrednic de judecata sinedriului (tribunalul vechilor evrei). Iar

cine îi va zice fratelui său: „Nebunule!”, vrednic va fi de focul cel veșnic. Dacă îți vei aduce darul la altar, iar acolo îți vei aminti că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi și împacă-te cu fratele tău, apoi să te întorci și să-ți aduci darul. Împacă-te cu cel care te părăște cât ești cu el pe drumul spre judecată, ca nu cumva acesta să te dea judecătorului și să fii aruncat în temniță. Nu vei ieși de acolo până nu vei da și ultimul ban. Ați auzit că s-a zis demult: *Să nu săvârșești adulter*. Eu însă vă spun că oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește, scoate-l și aruncă-l, pentru că îți este mai de folos să moară unul dintre mădularele tale, decât să fie aruncat în gheenă tot trupul tău. Dacă mâna ta cea dreaptă te smintește, taie-o și arunc-o, pentru că îți este mai de folos să piară unul dintre mădularele tale, decât tot trupul să fie aruncat în gheenă. S-a zis iar: *Cine o va lăsa pe femeia sa, să-i dea carte de despărțire*. Eu însă vă spun că oricine își va lăsa femeia, în afară de motiv de desfrânare, o face să săvârșească adulter, iar cine o va lua pe cea lăsată săvârșește adulter. Ați auzit ce s-a zis: *Să nu juri strâmb, ci să ții înaintea Domnului jurămintele tale*. Eu însă vă spun să nu vă jurați deloc: nici pe cer, deoarece este tronul lui Dumnezeu, nici pe pământ, pentru că este așternut al picioarelor Lui, nici pe Ierusalim, deoarece este cetatea marelui Împărat. Nici pe capul tău să nu te juri, fiindcă nu poți să faci un fir de păr alb sau negru, ci cuvântul vostru să fie „da” sau „nu”, iar ce este mai mult decât acestea este de la cel rău. Ați auzit că s-a zis: *Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte*. Eu însă vă spun să nu vă împotriviți celui rău. Cui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt, iar celui ce vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. De te va obliga cineva să mergi o milă, mergi cu el două. Celui care cere de la tine, dă-i, iar celui care vrea să se împrumute de la tine, nu-i întoarce spatele. Ați auzit că s-a zis: *Să-l iubești pe aproapele tău și să-l urăști pe vrăjmașul tău*. Eu însă vă zic să-i iubiți pe vrăjmașii voștri, să-i binecuvântați pe cei ce vă blestemă, să faceți bine celor care vă urăsc și să vă rugați pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, pentru că El face să răsară soarele și peste cei răi, și peste cei buni și trimite ploaie și peste cei drepți, și peste cei nedrepți. Dacă-i iubiți pe cei care vă iubesc, ce răsplată veți avea? Oare nu fac și vameșii același lucru? Și dacă-i îmbrățișați doar pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu fac și neamurile același lucru? Fiți, așadar, voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit!

CUM SĂ NE RUGĂM?

Iisus i-a învățat pe cei care Îl ascultau să fie milostivi, dar fără a atrage atenția:
– Luați aminte să nu faceți faptele bune înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei, altfel nu veți primi răsplată de la Tatăl vostru Cel din ceruri. Așadar, atunci când faci milostenie, nu spune să audă toată lumea. Așa fac fățarnicii prin sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni! Adevărat vă spun că și-au primit plata. Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca milostenia să fie în ascuns. Iar Tatăl tău, Care vede, te va răsplăti. Și când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place să stea în picioare, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, să se roage, ca să-i vadă oamenii. Adevărat vă spun că și-au primit plata.

Apoi a continuat, vorbindu-le despre rugăciune:

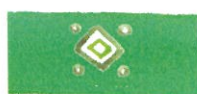
– Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău Care vede în ascuns și El îți va răsplăti. Când vă rugați, nu spuneți multe cuvinte ca neamurile, că ele cred că vor fi ascultate dacă vorbesc mult. Nu vă asemenați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți nevoie, mai înainte ca să-l cereți voi. Voi așa să vă rugați: *Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!*

După ce i-a învățat să se roage, Iisus le-a spus:

– Dacă le veți ierta oamenilor greșelile, și Tatăl vostru Cel ceresc vi le va ierta pe ale voastre, iar dacă nu le veți ierta oamenilor greșelile, nici Tatăl vostru nu le va ierta pe ale voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii, pentru că ei își întristează fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Vă spun că și-au luat plata. Tu însă, când postești, unge-ți capul și-ți spală fața, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci doar Tatălui tău, Care este în ascuns. Și Tatăl tău, Care vede în ascuns, te va răsplăti.

DESPRE GRIJILE VIEȚII

Isus a continuat să-i învețe pe cei adunați:

– Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde hoții le sapă și le fură. Adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde hoții nu le sapă și nu le fură. Unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta. Luminătorul trupului este ochiul. Dacă ochiul tău va fi curat, tot trupul tău va fi luminat. Dacă ochiul tău va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, pentru că ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, ori de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți să-l slujiți și lui Dumnezeu, și bogăției, și banului. De aceea vă zic să nu vă îngrijiți, pentru sufletul vostru, ce veți mânca, nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este sufletul mai mult decât hrana, iar trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în depozite hrană, iar Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Dar voi oare nu sunteți cu mult mai presus decât ele? De îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați învățătură de la crinii câmpului, cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc lână pentru haine. Vă spun că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre acești crini. Dacă pe iarba câmpului, care astăzi este, iar mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu o îmbracă atât de frumos, oare nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Să nu aveți grijă de ce veți mânca ori veți bea sau cu ce vă veți îmbrăca! Pentru toate acestea se străduiesc neamurile, însă Tatăl vostru Cel ceresc știe că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, iar toate acestea vi se vor adăuga. Nu vă îngrijiți de ziua de mâine, pentru că ziua de mâine se va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

NU JUDECAȚI, CA SĂ NU FIȚI JUDECAȚI!

— **N**u judecați, ca să nu fiți judecați! a zis Iisus. Cu judecata cu care judecați, cu aceea veți fi judecați și cu măsura cu care măsurați, cu aceea vi se va măsura. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă? Cum îi vei zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău”, însă bârna este în ochiul tău? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie și pe voi. Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide! Oricine cere primește, cel care caută află și celui care bate i se va deschide! Care dintre voi, dacă va cere fiul său pâine, îi va da piatră? Sau, de-i va cere pește, el îi va da șarpe? Dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El! Toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, să le faceți asemenea și voi lor, că aceasta este Legea și prorocii. Intrați prin poarta cea strâmtă, că poarta cea largă și calea cea lată duc la pieire și mulți o găsesc. Poarta cea strâmtă și calea cea îngustă duc la viață și puțini sunt cei care o află. Feriți-vă de prorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți cunoaște. Orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele. Orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc. Nu oricine îmi zice: „Doamne, Doamne” va intra în împărăția cerurilor, ci cel care face voia Tatălui Meu Celui din ceruri. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne, oare nu în numele Tău am prorocit, nu în numele Tău am scos demoni și nu în numele Tău am făcut multe minuni? Atunci le voi spune că niciodată nu i-am cunoscut și le voi cere să se depărteze de Mine. Oricine aude cuvintele Mele și le îndeplinește va fi asemenea bărbatului înțelept care și-a zidit casa pe stâncă. A căzut ploaia, au venit râurile mari, au suflat vânturile și au lovit în casă, dar ea nu s-a dărâmat, pentru că era întemeiată pe stâncă. Oricine aude cuvintele Mele și nu le îndeplinește, se va asemăna bărbatului nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip. A căzut ploaia, au venit râurile mari și au suflat vânturile, dărâmând-o, și prăbușirea ei a fost mare.

Oamenii au rămas uimiți de învățătura Sa, pentru că îi învăța ca Unul care are putere, nu așa cum îi învățau cărturarii lor.

VINDECAREA LEPROSULUI

Coborând Iisus de pe munte, oamenii L-au urmat. Un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat și I-a zis:

– Doamne, dacă Tu vrei, poți să mă vindeci.

Iisus, întinzând mâna, S-a atins de el și a zis:

– Vreau! Fii vindecat!

Atunci trupul leprosului s-a curățat de lepră, iar Iisus i-a zis:

– Nu spune nimănui, ci mergi și arată-te preotului! Apoi adu-ți la altar darul rânduit de Moise spre mărturie înaintea oamenilor.

IISUS VINDECĂ PE SLUGA SUTAȘULUI DIN CAPERNAUM ȘI PE SOACRA LUI PETRU

Pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, adică un ofițer, care L-a rugat:

- Doamne, sluga mea zace în casă. Este slăbănog și se chinuie cumplit.
- Voi veni la tine și îl voi vindeca! i-a spus Iisus.
- Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu. Tu doar rostește cuvântul și sluga mea se va vindeca. Și eu am ostași în subordine, cărora le ordon, unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine. Și slugii mele îi spun: „Fă aceasta!” și face.

Auzind cuvintele sutașului, Iisus S-a minunat și le-a zis celor care Îl urmau:

- Adevărat vă spun că la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință. Mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor, iar fiii împărăției vor fi aruncați în întuneric, unde vor fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Apoi i-a zis sutașului:

- Du-te și să-ți fie după cum ai crezut!

În acel moment, sluga sutașului s-a însănătoșit.

Mergând Iisus în casa lui Petru, a văzut-o pe soacra acestuia zăcând la pat, prinsă de friguri. Când S-a atins de mâna ei, au lăsat-o frigurile și s-a ridicat, slujindu-L.

Făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați, din care a scos duhurile necurate, doar poruncindu-le să iasă, și pe toți bolnavii aduși la El i-a vindecat. Așa s-a împlinit ceea ce s-a spus prin Prorocul Isaia: „*Acesta neputințele noastre le-a luat și bolile noastre le-a purtat.*”

POTOLIREA FURTUNII DE PE MARE

Văzând Iisus mulțimea mare de oameni adunată în jurul Lui, le-a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Apropiindu-se de El un cărturar, l-a zis:

– Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge!
– Vulpile au vizuini și păsările cerului, cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul.

Unul dintre ucenici l-a zis:

– Doamne, dă-mi voie ca mai întâi să mă duc și să-l îngrop pe tatăl meu.
– Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții! i-a spus Iisus.

Intrând în corabie, a fost urmat de ucenici.

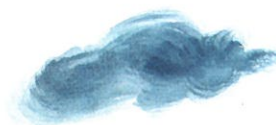
Mai târziu, în timp ce Iisus dormea, s-a pornit o furtună mare, încât valurile acopereau corabia. Ucenicii au mers la El și l-au trezit, zicându-l:

– Doamne, scapă-ne, că pierim!
– De ce vă este frică, puțin credincioșilor?

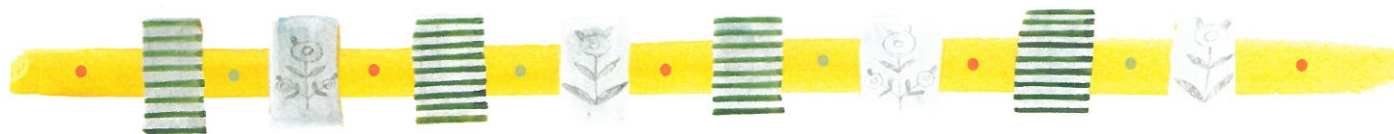
Atunci Iisus s-a ridicat, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște deplină.

Ucenicii s-au mirat și s-au întrebat:

– Cine este Acesta, de Care până și vânturile și marea ascultă?

VINDECAREA CELOR DOI DEMONIZAȚI

Trecând cu corabia dincolo, în Gadara, a fost întâmpinat de doi demonizați care ieșeau din morminte. Aceștia erau așa de înfricoșători, încât nimeni nu putea să treacă pe acel drum. Când L-au văzut pe Iisus, au început să strige:

– Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici, mai înainte de vreme, să ne chinuiești?

Departe de ei, era o turmă mare de porci. Demonii Îl rugau pe Iisus:

– Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma de porci.

– Duceți-vă! le-a spus El.

Ieșind din cei doi bărbați, demonii s-au dus în turma de porci. Deodată, toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și s-a înecat.

Paznicii porcilor au fugit în cetate și au povestit ce s-a întâmplat cu demonizații. Apoi lumea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus, rugându-L să plece din ținutul lor.

VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI

Întrând în corabie, Iisus a plecat din Gadara și S-a întors în cetatea Sa (cetatea Capernaum, care a devenit la un moment dat centrul lucrării lui Iisus în Galileii). Acolo, câțiva bărbați l-au adus înainte un slăbănog, adică un om paralizat, care zăcea pe pat. Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului:

– Îndrăznește, fiule! Păcatele tale sunt iertate!

Unii dintre cărturarii prezenți acolo gândeau: „Acesta hulește!”

Iisus, însă, cunoscând gândurile lor, le-a zis:

– Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre? Ce este mai ușor: a zice acestuia „Iertate sunt păcatele tale” sau a zice: „Scoală-te și umblă”? Dar, ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ de a ierta păcatele, îi voi zice slăbănogului: „Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta!”

Ridicându-se, slăbănogul s-a dus la casa sa. Oamenii care au văzut minunea s-au înspăimântat și l-au slăvit pe Dumnezeu, Cel Care dă oamenilor asemenea putere.

NU CEI SĂNĂTOȘI AU NEVOIE DE DOCTOR, CI BOLNAVII

Plecând Iisus de acolo, l-a văzut pe vameșul Matei, care stătea la vamă, și i-a spus:
– Vino după Mine!

Matei, ridicându-se, l-a urmat pe Iisus.

După ce l-a chemat pe Matei, Iisus a primit invitația acestuia de a veni la el. Au venit atunci și mulți vameși și păcătoși și s-au așezat să mănânce împreună cu El și cu ucenicii Lui. Văzând aceasta, fariseii le-au zis ucenicilor:

– De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

Auzind, Iisus le-a răspuns:

– Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi! Mergeți și învățați ce înseamnă: *Milă voiesc, iar nu jertfă*, pentru că n-am venit să-i chem la pocăință pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși.

Atunci au venit la El ucenicii lui Ioan și l-au zis:

– De ce noi și fariseii postim mult, iar ucenicii Tăi nu postesc?

– Pot oare nuntașii să fie triști câtă vreme mirele este cu ei? le-a răspuns Iisus. Vor veni zile când mirele va fi luat de lângă ei și atunci vor posti. Nimeni nu pune un petec de postav nou la o haină veche, pentru că petecul acesta, ca umplutură, trage din haină și se face o ruptură și mai mare. Nici oamenii nu pun vin nou în burdufuri vechi, deoarece burdufurile se strică și vinul se varsă, ci pun vin nou în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

ÎNVIEREA FIICEI UNUI DREGĂTOR

Pe când Iisus le vorbea fariseilor și ucenicilor lui Ioan, a venit la El un dregător, care l s-a închinat și l-a spus:

– Fiica mea a murit de curând. Știu însă că, dacă vei veni și vei pune mâna Ta peste ea, va învia!

Atunci Iisus, ridicându-Se, a mers împreună cu ucenicii după dregător.

Pe drum, o femeie care avea scurgere de sânge de doisprezece ani s-a apropiat de El prin spatele Lui și, fără să fie văzută, s-a atins de poala hainei Sale, zicându-și: „Numai să mă ating de haina Lui și mă voi face sănătoasă!” Dar Iisus, întorcându-Se și văzând-o, i-a zis:

– Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit!

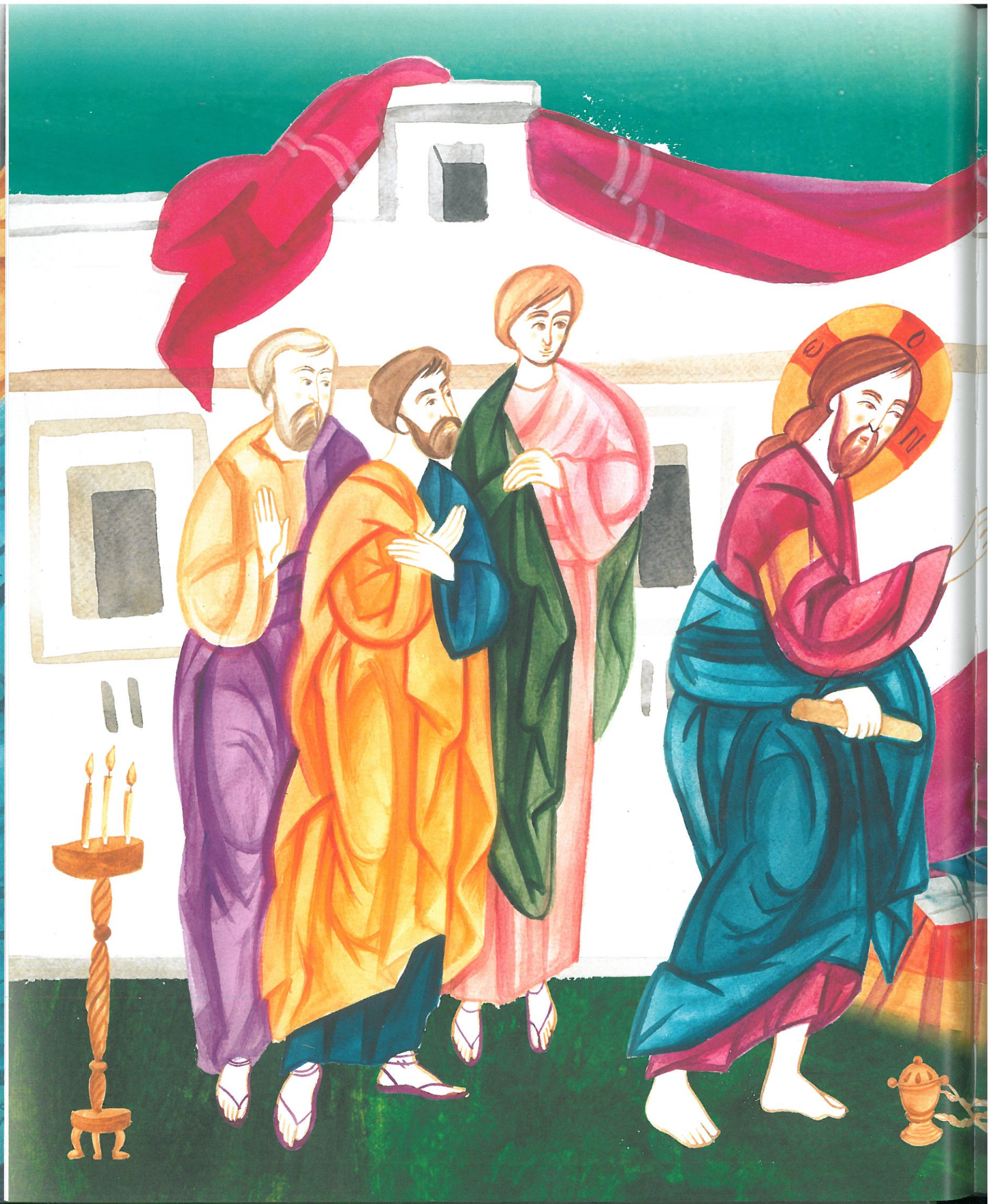
În acel moment, femeia s-a vindecat.

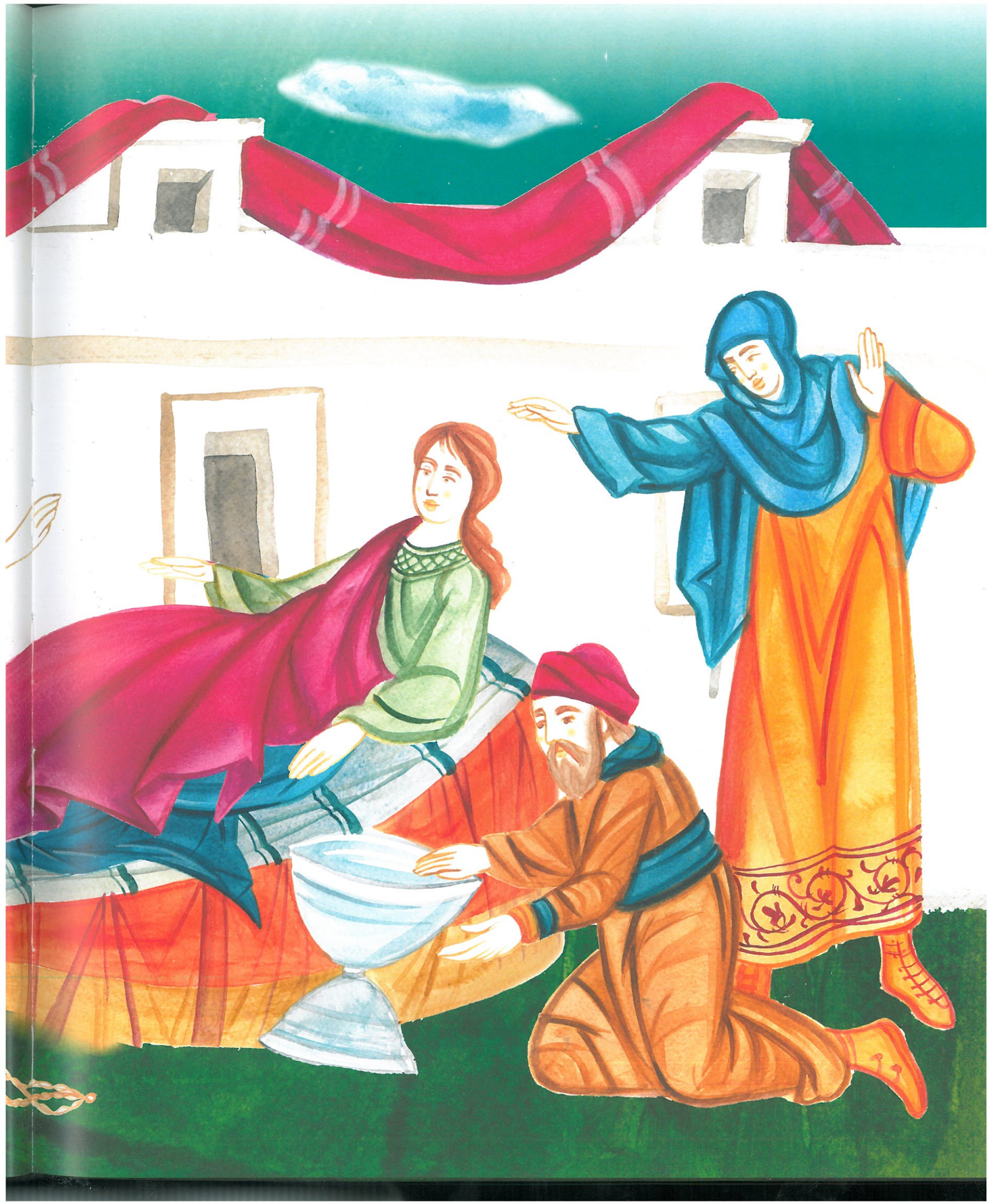
Iisus și-a continuat drumul, mergând la casa dregătorului. Văzându-i pe cântăreții la flaut și mulțimea tulburată, le-a zis:

– Depărtați-vă, căci copila n-a murit, ci doarme.

Ei însă râdeau de El. Dar Iisus a poruncit ca mulțimea să iasă afară din casă și, intrând în camera copilei, a luat-o de mână. Atunci copila s-a ridicat, iar vestea despre învierea ei s-a răspândit în tot ținutul.

VINDECAREA A DOI ORBI ȘI A UNUI MUT

Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El, rugându-L:

– Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David!

După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat:

– Credeți că pot Eu să fac aceasta?

– Da, Doamne! au răspuns ei.

Iisus S-a atins de ochii lor, zicând:

– Să vă fie după credința voastră!

Atunci li s-au deschis ochii, iar Iisus le-a poruncit cu asprime:

– Aveți grijă ca nimeni să nu știe că v-am vindecat!

Dar ei, plecând, au povestit în tot ținutul că Iisus a făcut această minune.

După plecarea lor, a fost adus înaintea Lui un om mut, care era stăpânit de demon. După ce a scos demonul, mutul a vorbit. Mulțimile se minunau, zicând:

– Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel!

Dar fariseii ziceau:

– Cu domnul demonilor îi scoate pe demoni!

Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogi și propovăduind Evanghelia împărăției, vindecând oamenii de orice boală și de orice neputință. Văzând mulțimile de oameni, lui Iisus I S-a făcut milă, pentru că erau necăjiți și rătăciți ca niște oi care n-au păstor. Atunci, le-a zis ucenicilor:

– Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați-L pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.

ALEGEREA CELOR 12 APOSTOLI

C hemându-i pe cei doisprezece Apostoli, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, să le scoată, și să vindece oamenii de orice boală și de orice neputință. Numele celor doisprezece Apostoli sunt: Simon, cel numit Petru; Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zevedeu; Ioan, fratele lui Iacov; Filip; Vartolomeu; Toma; Matei vameșul; Iacov al lui Alfeu; Levi Tadeul; Simon Cananeanul și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut.

Pe cei doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le:

– În calea păgânilor să nu mergeți, iar în vreo cetate de samarineni să nu intrați! Mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel și propovăduiți că s-a apropiat împărăția cerurilor. Vindecați-i pe cei neputincioși, înviați-i pe cei morți, curățiți-i pe cei leproși și scoateți demoni. În dar ați luat, în dar să dați! Să nu aveți asupra voastră nici aur, nici arginți, nici bani. Să nu aveți pe drum nici traistă, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, pentru că lucrătorul este vrednic de hrana sa. În orice cetate sau sat veți intra, rămâneți la cel care este vrednic acolo. Intrând în casa sa, urați-i: *Pace acestei case!* Dacă este casa vrednică, va veni pacea voastră peste ea, iar de nu, pacea voastră se va întoarce la voi. Să ieșiți din casa sau cetatea celor care nu vă vor primi și nu vă vor asculta cuvintele, scuturându-vă praful de pe picioare. Mai ușor va fi pământului Sodomei și celui al Gomorei în ziua judecății decât acelei cetăți. Iată, vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți, așadar, înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii. Feriți-vă de oameni, pentru că vă vor duce-n tribunalele lor și vă vor bate cu biciul în sinagogile lor. Veți fi duși în fața dregătorilor și a regilor din cauza Mea, ca să fiți spre mărturie lor și păgânilor. Nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, pentru că nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru, Care vorbește prin voi. Frate pe fratele său îl va trimite la moarte și tatăl pe fiu. Se vor răzvrăti copiii împotriva părinților și-i vor ucide. Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, iar cel care va răbda până la sfârșit se va mântui. Când vă vor urmări într-o cetate, fugiți în alta,

pentru că vă spun că nu veți termina de umblat prin cetățile lui Israel, până va veni Fiul Omului. Nu este ucenic mai presus de învățătorul său, nici slugă mai presus de stăpânul său. Nu vă temeți de ei, pentru că nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală și nimic ascuns care să nu se cunoască. Ceea ce Eu vă spun acum la întuneric, voi să spuneți la lumină și ceea ce auziți la ureche, propovăduiți de pe acoperișul caselor. Nu vă temeți de cei care ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă! Temeți-vă de cel care poate să vă trimită și sufletul, și trupul în iad. Oare nu se vând două vrăbii pe un ban? Niciuna dintre ele însă nu va cădea pe pământ fără știrea Tatălui vostru. La voi toți perii capului sunt numărați, așadar, nu vă temeți! Voi sunteți cu mult mai de preț decât păsările. Pentru oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu din ceruri. Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ, ci sabie. Cel care-l iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine, iar cel care-și iubește copiii mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Cel care nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine. Cine ține la sufletul lui îl va pierde, iar cine-și pierde sufletul lui pentru Mine îl va găsi. Cine vă primește pe voi pe Mine Mă primește, iar cine Mă primește pe Mine îl primește pe Cel Care M-a trimis. Cine primește proroc în nume de proroc va primi plată de proroc, iar cine primește un drept în nume de drept va primi răsplata dreptului. Cel care va da de băut unuia dintre aceștia mici numai un pahar cu apă rece, în nume de ucenic, nu-și va pierde plata sa.

IISUS VORBEȘTE DESPRE IOAN BOTEZĂTORUL

Iisus a plecat să propovăduiască prin cetățile Galileii. Auzind Ioan, care era în închisoare, despre faptele lui Iisus, i-a trimis pe doi dintre ucenicii săi la El, să-L întrebe:

– Tu ești Cel Care vine să ne mântuiască sau să așteptăm pe altcineva?

– Mergeți și spuneți-i lui Ioan cele ce auziți și vedeți: orbii își capătă vederea și șchiopii umblă, leproșii se curăță și surzii aud, morții învie și săracilor li se binevestește, le-a răspuns Iisus. Fericit este cel care nu se va sminti întru Mine.

După plecarea lor, Iisus a început să-i vorbească mulțimii despre Ioan:

– Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Oare trestie clătinată de vânt? Dar de ce ați ieșit? Să vedeți un om îmbrăcat în haine moi? Cei care poartă haine moi sunt în casele regilor. Atunci de ce-ați ieșit? Să vedeți un proroc? Da, vă zic, chiar mai mult decât un proroc. El este cel despre care s-a scris: *Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta, înaintea Ta*. Vă spun că nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul, însă cel mai mic din împărăția cerurilor este mai mare decât el. Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerurilor se ia prin străduință și cei care se străduiesc pun mâna pe ea. Toți prorocii și Legea au prorocit până la Ioan. Dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care urmează să vină. Cine are urechi de auzit să audă! Cu cine voi asemăna neamul acesta? Este asemenea copiilor care stau în piețe și strigă unii către alții: „V-am cântat din fluier și n-ați jucat; v-am cântat de jale și nu v-ați tânguit”. A venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și oamenii spun: „Are demon!” A venit Fiul Omului, mâncând și bând, și oamenii spun: „Iată om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor!” Dar înțelepciunea s-a dovedit dreaptă din faptele ei.

Atunci a început Iisus să mustre cetățile în care se făcuseră cele mai multe minuni ale Sale, pentru că nu s-au pocăit:

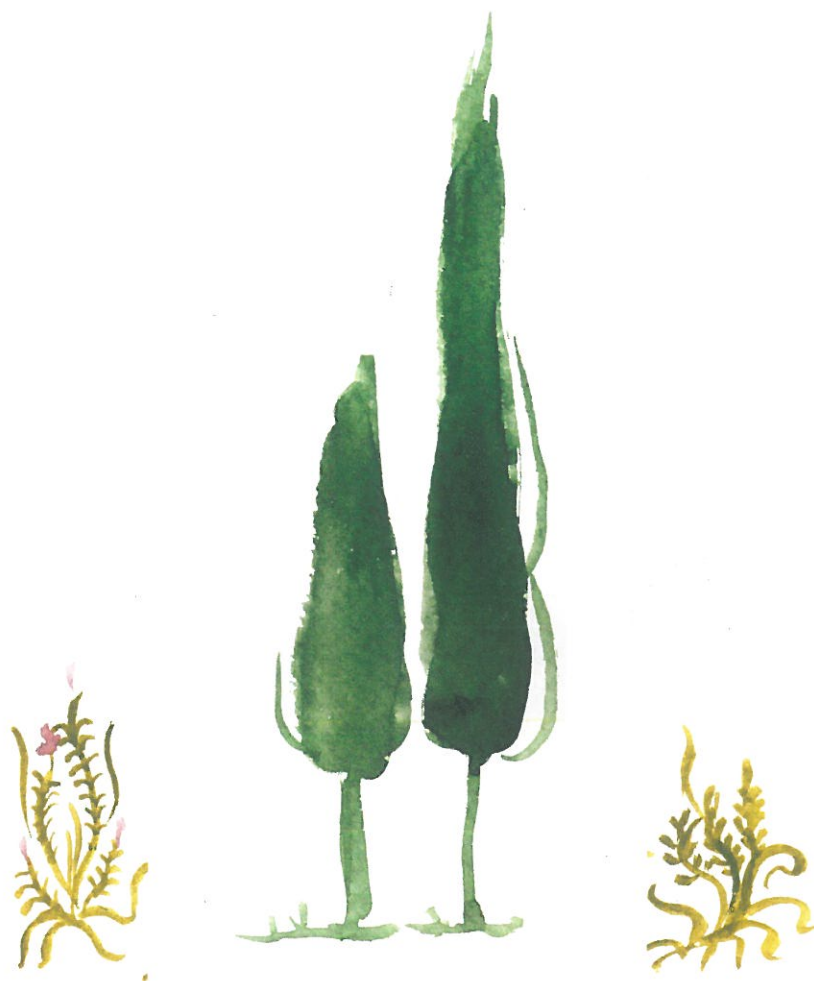
– Vai ție, Horazine, vai ție, Betsaida! Dacă în Tir și în Sidon s-ar fi făcut minunile care s-au făcut în voi, de mult, în sac și în cenușă, s-ar fi pocăit. Dar vă spun că Tirului și Sidonului le va fi mai ușor în ziua judecății decât vouă. Și tu, Capernaume, n-ai fost înălțat până la cer? Până la iad te vei coborî. Dacă s-ar fi făcut în Sodoma minunile care s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi. Dar pământului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecății decât ție.

VENIȚI LA MINE TOȚI CEI OSTENIȚI ȘI ÎMPOVĂRAȚI!

În vremea aceea, Iisus a zis:

— Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Părinte, că așa a fost bunăvoirea înaintea Ta. Toate Mi-au fost date de Tatăl Meu și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, iar Eu vă voi odihni! Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre, fiindcă jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară.

FIUL OMULUI ESTE DOMN ȘI AL SÂMBETEI

Într-o zi de sâmbătă, Iisus mergea printre semănături. Ucenicii Lui au flămânzit și au început să smulgă spice, să mănânce. Văzându-i, fariseii I-au zis lui Iisus:

– Ucenicii Tăi fac ceea ce nu se cuvine să facă sâmbăta.

Dar El le-a răspuns:

– Oare n-ați citit ce-a făcut David când a flămânzit împreună cu cei care erau cu el, cum a intrat în casa Domnului și a mâncat pâinile punerii înaintea, care doar preoților li se cuvenea să le mănânce? N-ați citit în Lege că preoții, sâmbăta, în Templu, încalcă această zi și nu sunt vinovați? Vă spun că aici este cineva mai mare decât Templul. Dacă știți ce înseamnă cuvintele: *Milă voiesc, iar nu jertfă*, nu i-ați fi osândit pe cei nevinovați. Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

POMUL SE CUNOAȘTE DUPĂ ROADE

Plecând de acolo, Iisus S-a dus în sinagogă. Acolo a venit înaintea Lui un om cu mâna uscată. Atunci fariseii L-au întrebat, ca să-L poată învinui:

– Se cuvine, oare, ca cineva să vindece sâmbăta?

– Care dintre voi, dacă ar avea o oaie, iar ea ar cădea sâmbăta în groapă, nu o va scoate? i-a răspuns Iisus.

– Întinde mâna ta! i-a zis Iisus omului bolnav.

Bolnavul a întins-o și s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă mână.

Plecând, fariseii s-au sfătuit cum să-L omoare. Însă Iisus, cunoscând gândul lor, a plecat de acolo, fiind urmat de mulți bolnavi. El i-a vindecat pe toți, dar le-a poruncit să nu zică nimănui, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Prorocul Isaia: *Iată Fiul Meu pe Care L-am ales, iubitul Meu întru Care a binevoit sufletul Meu! Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti judecată neamurilor. Nu se va certa, nici nu va striga, nu va auzi nimeni, pe ulițe, glasul Lui. Trestie strivită nu va frânge și lumânare fumegândă nu va stinge, până ce nu va scoate, spre biruință, judecata. Și în numele Lui vor nădăjdui neamurile.*

Apoi au adus la El un demonizat orb și mut și l-a vindecat.

– Nu este, oare, Acesta, Fiul lui David? se mirau mulțimile.

– Acesta îi scoate pe demoni cu Beelzebul, căpetenia demonilor, ziceau fariseii.

Cunoscând gândurile lor, Iisus le-a zis:

– Orice împărăție care singură se dezbină devine pustie, orice cetate sau casă care singură se dezbină nu va dăinui. Dacă satana îl scoate pe satana, s-a dezbinat. Așadar, cum va dăinui împărăția lui? Dar dacă Eu îi scot pe demoni cu Duhul lui Dumnezeu, înseamnă că a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu. Cum poate cineva să intre în casa celui puternic și să-i jefuiască lucrurile, dacă nu îl va lega întâi pe cel puternic și apoi să-i prade casa? Cine nu este împreună cu Mine este împotriva Mea și cine nu adună împreună cu Mine risipește. Orice păcat și orice defăimare se vor ierta oamenilor, dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu li se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului i se va ierta, dar cel care va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici acum, nici în veșnicie. Când spuneți că

pomul este bun, și rodul lui este bun, iar când spuneți că pomul este rău, și rodul lui este rău, pentru că după roade se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să spuneți cuvinte bune, dacă sunteți răi? Din bogăția inimii vorbește gura, pentru că omul cel bun scoate afară din comoara lui cea bună, pe când omul cel rău scoate afară cele rele din comoara lui cea rea. Pentru orice cuvânt deșert pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecății. Din cuvintele tale vei fi găsit drept și din cuvintele tale vei fi osândit.

ÎNVĂȚĂTORULE, VREM SĂ VEDEM UN SEMN!

Unii dintre cărturari și farisei, auzindu-L pe Iisus vorbind, L-au rugat:

– Învățătorule, vrem să vedem de la Tine un semn!

Dar El le-a zis: f

– Neamul viclean și desfrânat cere semn, dar nu i se va da decât semnul Prorocului Iona. Așa cum a fost Iona în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți. Când duhul necurat iese din om și umblă prin locuri fără apă căutând odihnă, dar nu găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Întorcându-se, o găsește golită, măturată și împodobită. Atunci se duce și ia alte șapte duhuri, mai rele decât el, și, intrând, își fac sălaș aici și se face starea de pe urmă a omului aceluia mai rea decât cea dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

Pe când le vorbea astfel, Mama și frații (rudele) Lui stăteau afară, voind să-l vorbească. Cineva din mulțime l-a zis:

– Iată, Mama Ta și frații (rudele) Tăi stau afară, dorind să-Ți vorbească.

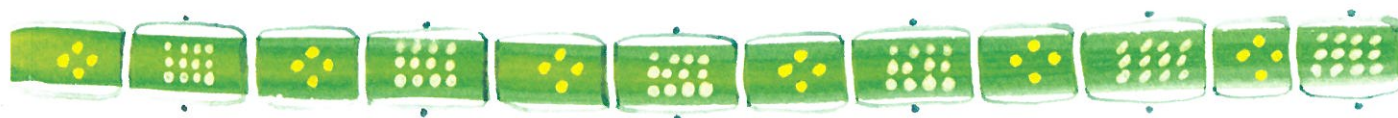
– Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei? i-a întrebat El.

Apoi, întinzându-și mâna către ucenici, le-a zis:

– Iată mama Mea și frații Mei. Oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este și frate, și soră, și mamă.

PARABOLA SEMĂNĂTORULUI

Odată, pe când Iisus stătea lângă mare, L-au înconjurat oamenii și Îl rugau să le vorbească. Intrând într-o corabie, a început să spună mai multe pilde mulțimii, care a rămas pe țărm:

– A ieșit semănătorul pe ogor să semene. Pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult. Au răsărit, chiar dacă n-aveau mult pământ, dar când s-a ivit soarele, s-au ars din cauza arșiței și, neavând rădăcină, s-au uscat. Alte semințe au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Unele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una – o sută, alta – șaizeci, iar alta – treizeci. Cine are urechi de auzit să audă.

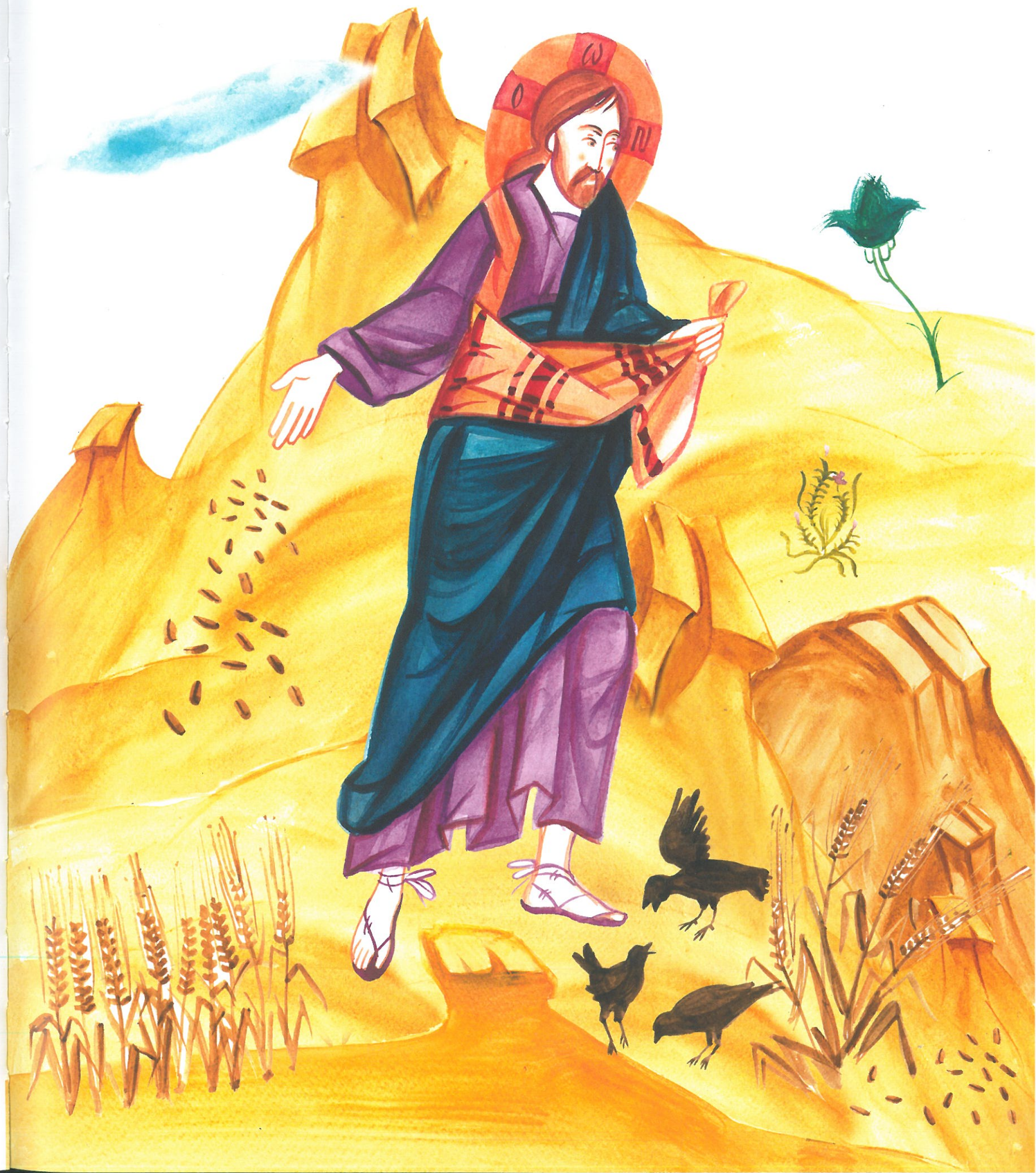
Ucenicii, apropiindu-se de El, L-au întrebat:

– De ce le vorbești oamenilor în pilde?

– Pentru că vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, pe când acestora nu li s-a dat, le-a răspuns Iisus. Celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel care nu are, și ce are se va lua. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că, deși au vedere, nu văd și, deși au auz, nu aud, nici nu înțeleg. Se împlinește cu ei prorocia lui Isaia: *Cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege, iar cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea!* Inima acestui popor s-a împietrit și cu urechile aude greu. Ochii i s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile, iar cu inima să înțeleagă și să se întoarcă la Dumnezeu, ca să-i vindec. Fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud! Mulți proroci și drepti au vrut să vadă ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ce auziți voi, dar n-au auzit.

Apoi Iisus le-a tâlcuit astfel parabola:

– Sămânța semănată lângă drum este cel care aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, iar cel viclean vine și fură ce s-a semănat în inima lui. Sămânța semănată pe loc pietros este cel care aude cuvântul și îl primește repede cu bucurie, dar nu are rădăcină în sine. După o vreme, având un necaz sau fiind prigonit pentru cuvânt, se smintește foarte repede. Cea semănată în spini este cel care aude cuvântul, dar grijile acestei lumi și înșelăciunea bogăției îl înăbușă și îl fac neroditor. Semințele semănite în pământ bun sunt cei care aud cuvântul și-l înțeleg, apoi aduc rod: unul – o sută, altul – șaizeci, altul – treizeci.

PARABOLA SEMINȚEI BUNE

Iisus le-a mai spus alte două parabole:

— Împărăția cerurilor se aseamănă cu grăuntele de muștar, pe care l-a semănat omul pe ogorul său. El este mai mic decât toate semințele, dar când crește este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin păsările cerului și își fac cuib între ramurile lui. Împărăția cerurilor se aseamănă și cu aluatul pe care o femeie l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s-a dospit toată.

Apoi le-a spus:

— Împărăția cerurilor se aseamănă cu cel care a semănat sămânță bună pe ogorul său. Pe când oamenii dormeau, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină printre grâu și a plecat. Când a crescut, paiul a rodit și atunci s-a arătat și neghina. Venind slugile celui care a semănat, i-au zis: „N-ai semănat tu, oare, sămânță bună pe ogorul tău? De unde a apărut neghina? El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut aceasta.” Slugile au întrebat: „Vrei să ne ducem și s-o plivim?” „Nu, ca nu cumva, plivind neghina, să smulgeți cu ea și grâul. Lăsați-le să crească împreună și grâul, și neghina, până la seceriș. La vremea secerișului, voi zice secerătorilor să plivească întâi neghina și să o lege în snopi ca s-o ardem, iar grâul să-l adune în hambarul meu!”

Astfel le-a vorbit Iisus doar în pilde, ca să se împlinească ce s-a spus prin prorocul, care zice: *Voi deschide în pilde gura Mea și voi spune cele ascunse de la întemeierea lumii.*

DESPRE ÎMPĂRĂȚIA CEREASCĂ

Lăsând mulțimile, Iisus S-a întors în casă, urmat de ucenicii Săi. Aceștia L-au rugat:

- Tâlcuiește-ne parabola cu neghina semănată pe ogor.
- Cel care seamănă sămânța cea bună este Fiul Omului. Ogorul este lumea, sămânța cea bună sunt fiii împărăției cerești, iar neghina sunt fiii duhului celui rău. Dușmanul care a semănat-o este diavolul, secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt îngerii. Așa cum se alege neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului. Fiul Omului îi va trimite pe îngerii Săi, care vor culege din împărăția Lui toate pietrele de poticnire și pe cei care fac fărâdelegi și-i vor arunca în cuptorul încins de foc. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Atunci cei dreپți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.

Apoi Iisus le-a zis:

- Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă în pământ. Un om a găsit-o și a ascuns-o. De bucurie că a găsit o astfel de comoară, s-a dus și a vândut tot ce avea, cumpărând cu banii primiți pământul în care a ascuns comoara. De asemenea, împărăția cerurilor se aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare bune. Găsind un mărgăritar foarte prețios, și-a vândut averea și l-a cumpărat. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care adună tot felul de pești. Când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și au separat peștii cei buni de cei răi: pe cei buni i-au pus în vase, iar pe cei răi i-au aruncat. La sfârșitul veacului, vor veni îngerii, îi vor scoate pe cei răi din mijlocul celor dreپți și îi vor arunca în cuptorul încins de foc. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Ați înțeles ce v-am spus?

- Da, Doamne!

- De aceea, orice cărturar care cunoaște învățătura despre împărăția cerurilor se aseamănă cu un om gospodar care scoate din vistieria sa noi și vechi, le-a zis Iisus.

Întorcându-Se în ținutul Său, Iisus învăța în sinagogă, încât cu toții ziceau uimiți:

- De unde oare are această înțelepciune și toate aceste puteri? Nu este Acesta fiul teslarului? Oare nu se numește Mama Lui Maria și frații (verii) Lui: Iacov, Iosif, Simon și Iuda? Și surorile (verișoarele) Lui nu sunt toate la noi? Deci, de unde are El toate acestea?

Cunoscând ce gândeau aceia, Iisus le-a zis:

- Prorocul nu este disprețuit decât în patria lui și în casa lui.

Din cauza necredinței lor, Iisus n-a făcut multe minuni acolo.

TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

În vremea aceea, Irod tetrarhul a auzit ce se spunea despre Iisus și le-a zis slujitorilor săi:

– Acesta este Ioan Botezătorul care a înviat și de aceea se fac minuni prin el. Irod îl înțemnițase pe Ioan, pentru că îi spunea:

– Nu ți se cuvine s-o ai de soție pe Irodiada, soția fratelui tău, Filip!

Așadar, prinzându-l și înțemnițându-l pe Ioan, a vrut să-l ucidă, dar s-a temut de mulțime, care îl socotea proroc. Însă, când și-a sărbătorit Irod ziua de naștere, fiica Irodiadei a dansat la ospăț. Lui Irod i-a plăcut și a jurat să-i dea orice va cere. Îndemnată de mama sa, fiica Irodiadei a zis, :

– Dă-mi pe tavă capul lui Ioan Botezătorul!

Regele s-a întristat, dar a trebuit să-și țină promisiunea, pentru că jurase că îi va da orice și erau atunci mulți oameni de față. Atunci a poruncit să i se taie capul Prorocului și să fie adus pe o tavă fetei. Apoi fata a dus mamei sale tava pe care era capul lui Ioan.

Ucenicii lui Ioan Botezătorul au luat trupul, l-au înmormântat și s-au dus să-l spună și lui Iisus ce făcuse Irod.

ÎNMULȚIREA PÂINILOR ȘI A PEȘTILOR

Auzind Iisus că Ioan a fost omorât, a plecat singur, cu corabia, într-un loc pustiu. Dar oamenii din împrejurimi, aflând unde era Iisus, au venit după El, pe jos, din cetățile lor. Când a văzut marea de mulțime, lui Iisus I S-a făcut milă de ea și i-a vindecat pe bolnavii lor.

Seara, ucenicii au venit la Iisus și I-au zis:

– Locul este pustiu și a venit noaptea. Spune-le oamenilor să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare.

El le-a răspuns:

– Nu e nevoie să se ducă după mâncare. Dați-le voi să mănânce.

– Avem doar cinci pâini și doi pești, au răspuns ucenicii.

– Aduceți-Mi-le aici, le-a spus Iisus.

Poruncind să se așeze oamenii pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Apoi, privind spre cer, a binecuvântat și, frângând, le-a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii le-au dat mulțimilor. Așa au mâncat toți și s-au săturat, strângând douăsprezece coșuri pline de firimituri. Cei care mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

Apoi Iisus i-a trimis pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărmul celălalt, până El va da drumul mulțimilor.

UMBLAREA PE MARE

Îisus le-a poruncit ucenicilor să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărmul celălalt. Spunând oamenilor să plece la casele lor, Iisus S-a urcat pe munte să Se roage singur. În timp ce Se ruga, făcându-se seară, corabia era la multe stadii departe de țărm, învăluită de valurile provocate de un vânt puternic.

Spre dimineață, Iisus S-a îndreptat spre ucenici, mergând pe apa mării. Văzându-L, ucenicii s-au înspăimântat, crezând că este o nălucă. De frică, au început să strige. Iisus însă le-a spus:

– Eu sunt! Nu vă temeți!

– Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă! I-a spus Petru.

– Vino!

Petru, ieșind din corabie, a mers pe apă către Iisus. Văzând însă că vântul sufla cu putere, s-a temut și atunci a început să se scufunde. Cuprins de frică, a strigat:

– Doamne, scapă-mă!

Iisus, întinzându-i repede mâna, l-a prins și i-a zis:

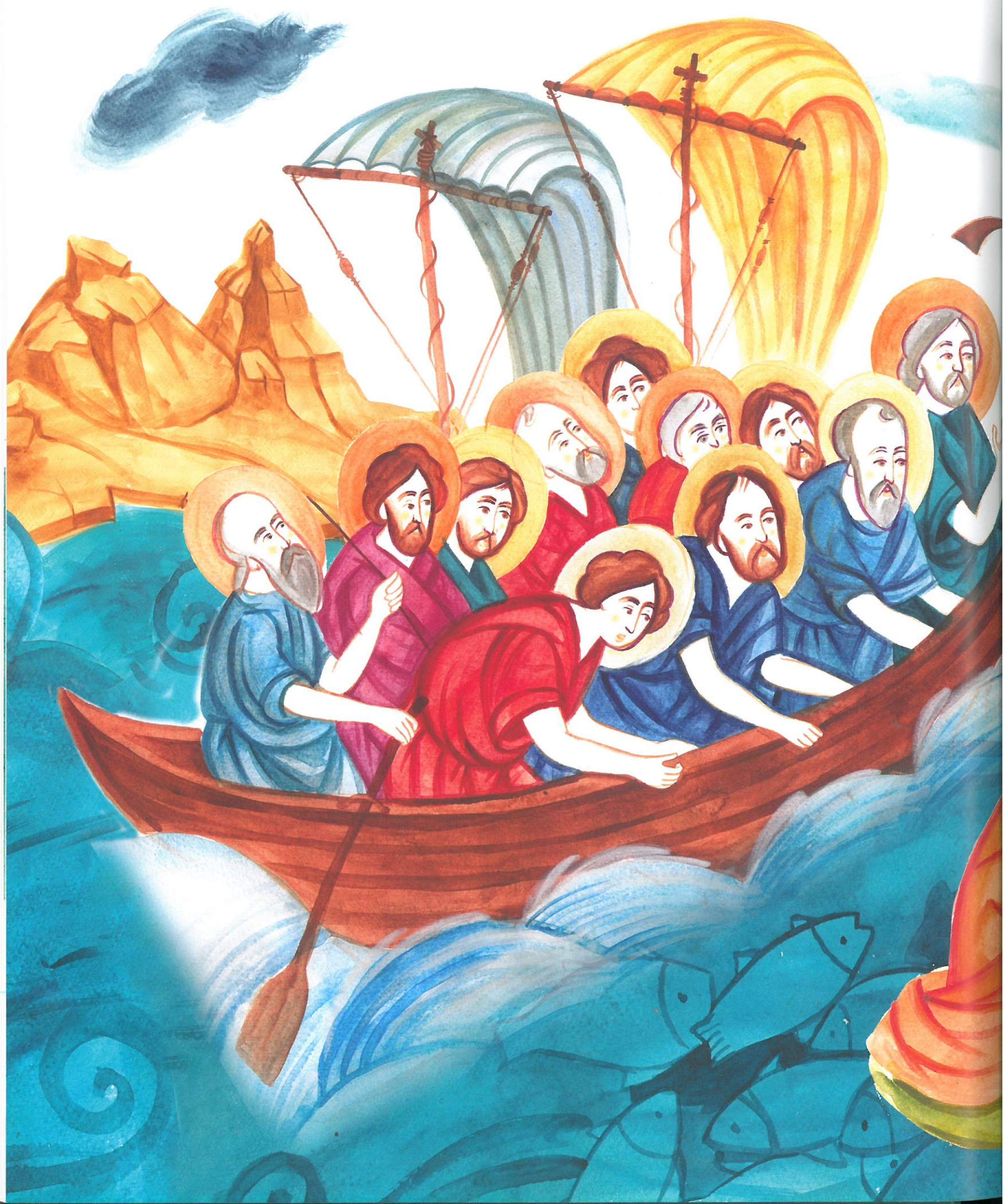
– Puțin credinciosule, de ce te-ai îndoit?

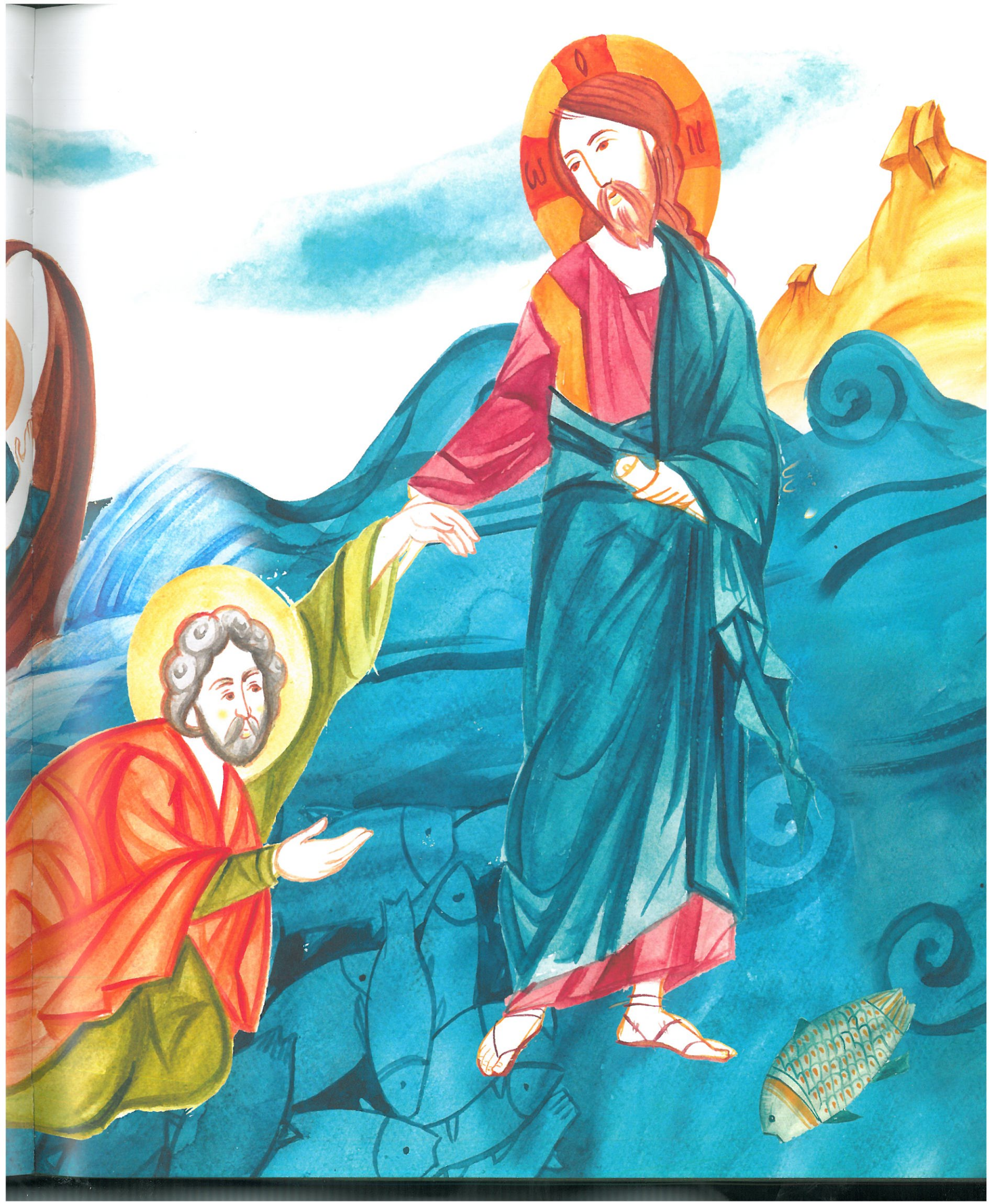
Când au urcat în corabie, vântul s-a potolit. Cei din corabie l s-au închinat, zicându-l:

– Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu!

Apoi au ajuns la țărm, în ținutul Ghenizaret. Oamenii care locuiau acolo știau că Iisus face minuni, vindecând bolnavii. De aceea, i-au adus la El pe toți bolnavii, rugându-L să-i lase să se atingă măcar de haina Lui. Și toți cei care se atingeau se vindeau.

CUVINTELE PE CARE LE SPUNEM PORNESC DIN INIMĂ

Atunci au venit la Iisus fariseii și cărturarii din Ierusalim și I-au zis:

– De ce ucenicii Tăi încalcă datina bătrânilor, nespălându-se pe mâini când mănâncă pâine?

– De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu ca să respectați datina voastră? le-a răspuns Iisus. Dumnezeu a zis: *Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta, iar cine-l va blestema pe tată sau pe mamă, să moară*. Voi însă spuneți astfel: „Cel care-i va zice tatălui său sau mamei sale: «Darul cu care te-aș fi putut ajuta l-am dăruit lui Dumnezeu»”, acela poate să nu-l cinstească pe tatăl său sau pe mama sa. Cu aceste cuvinte ați anulat cuvântul lui Dumnezeu, ca să țineți tradiția voastră. Fățarnicilor, bine a prorocit despre voi Isaia, când a zis: *Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. În zadar Mă cinstesc ei, dacă învață porunci ale oamenilor*.

Chemând la Sine mulțimile, le-a zis:

– Ascultați și înțelegeți că nu ceea ce intră în gură îl face pe om necurat, ci ceea ce iese din gura lui.

Apropiindu-se, ucenicii I-au zis:

– Știi că fariseii, auzind cuvântul Tău, s-au scandalizat?

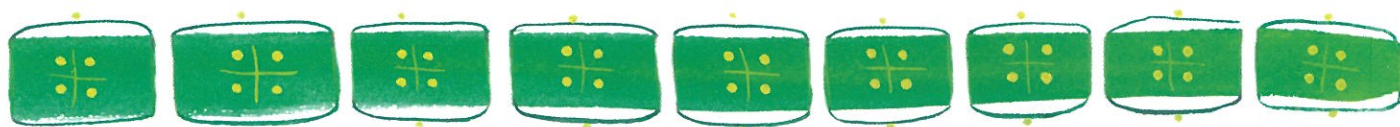
– Orice răsad nesădit de Tatăl Meu Cel Ceresc va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i pe farisei, că le sunt orbilor călăuze oarbe. Dacă orbul îl va călăuzi pe orb, amândoi vor cădea în groapă.

– Tâlcuiește-ne parabola aceasta! L-a rugat Petru.

– Acum și voi sunteți nepricepuți? le-a spus Iisus. Nu înțelegeți că tot ce intră în gură se duce în pântece și apoi este scos afară? Dar cuvintele pe care le spune omul pornesc din inimă. Acestea îl fac pe om murdar, pentru că din inimă ies: gânduri rele, ucideri, adultere, desfrânări, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule. Acestea îl murdăresc pe om, nu a mânca cu mâinile nespălate.

VINDECAREA FIICEI CANAANENCEI

Spunându-le această învățătură, Iisus a plecat din Ghenizaret în părțile Tirului și ale Sidonului. Acolo, văzându-L o femeie canaaneancă, l-a ieșit înaintea, strigând:

- Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.

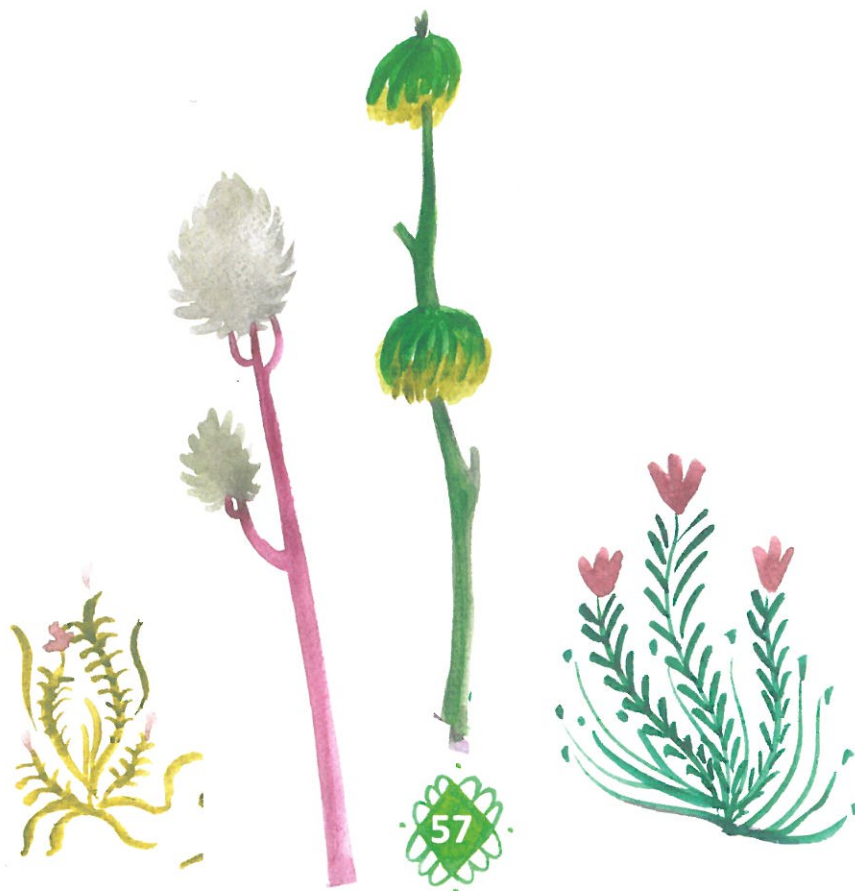
El însă nu i-a răspuns. Apropiindu-se, ucenicii L-au rugat:

- Ai milă de ea, că strigă în urma noastră!
- Sunt trimis doar pentru oile cele pierdute ale casei lui Israel, le-a spus Iisus.

Atunci, femeia a venit înaintea Lui și l s-a închinat, zicând:

- Doamne, ajută-mă!
- Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor, i-a răspuns El.
- Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor, l-a răspuns femeia.
- O, femeie, mare este credința ta! Să-ți fie după voia ta! i-a spus Iisus.

Și în acel moment fiica ei s-a vindecat.

ÎNMULȚIREA CELOR ȘAPTE PÂINI ȘI A CÂTORVA PEȘTI

Plecând Iisus din părțile Tirului și ale Sidonului, a venit lângă Marea Galileii. Suindu-Se în munte, a rămas acolo. Mulți oameni au venit la El, aducând cu ei șchiopi, orbi, muți, ciungi, care s-au așezat la picioarele Lui. Pe toți i-a vindecat Iisus, iar mulțimea Îi dădea slavă lui Dumnezeu văzându-i pe muți vorbind, pe schilozi sănătoși, pe șchiopi umblând și pe orbi văzând.

Iisus i-a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis:

– Îmi este milă de acești oameni, care de trei zile stau lângă Mine și n-au ce să mănânce. Nu vreau să-i las să plece flămânzi, să nu cadă de foame pe drum.

– De unde să avem noi, în pustie, atâtea pâini, încât să săturăm atâta mulțime?

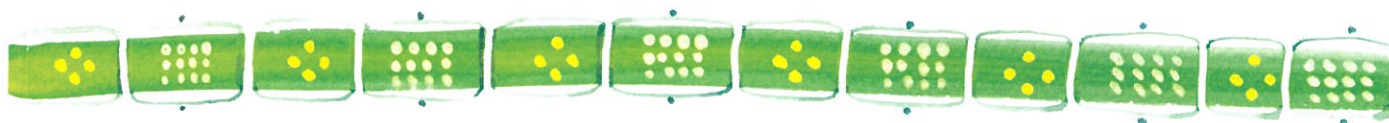
– Câte pâini aveți? i-a întrebat Iisus.

– Șapte și puțini peștișori.

Poruncind mulțimii să stea jos, pe pământ, Iisus a luat cele șapte pâini și peștii și, mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor, iar ucenicii, mulțimii. Au mâncat cu toții și s-au săturat, iar la sfârșit au strâns șapte coșuri pline cu rămășițe de fărâmituri. Cei care au mâncat erau ca la patru mii de bărbați, afară de copii și de femei. După ce s-au săturat, Iisus i-a trimis la casele lor și S-a urcat în corabie, plecând în ținutul Magdala.

FARISEII ȘI SADUCHEII CER UN SEMN

Apropiindu-se de El fariseii și saducheii, L-au ispitit, zicându-I:

– Arată-ne un semn din cer.

Iisus le-a răspuns:

– Când se face seară și vedeți că cerul este roșu, spuneți că mâine va fi timp frumos. Iar dimineața, când vedeți cerul roșu-posomorât, spuneți că va fi furtună. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu puteți! Neamul viclean și desfrânat cere semn, dar i se va da doar semnul lui Iona.

Și a plecat Iisus, lăsându-i.

Venind ucenicii pe celălalt țărm, uitaseră să ia pâini. Iisus le-a zis:

– Luați aminte și feriți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.

Ei credeau însă că Iisus le spune aceasta pentru că uitaseră să ia pâine, dar Iisus, cunoscându-le gândul, le-a zis:

– De ce vă gândiți, puțin credincioșilor, că n-ați luat pâine? Tot nu înțelegeți ce vă spun și nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pâini date celor cinci mii de oameni, nici de câte coșuri cu firimituri ați strâns? Nici de cele șapte pâini date celor patru mii de oameni și de câte coșuri ați strâns după ce au mâncat? Cum nu înțelegeți că nu despre pâini v-am zis, ci v-am spus să vă feriți de aluatul fariseilor și al saducheilor?

Atunci au înțeles că nu le-a spus să se ferească de aluatul de pâine, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

CINE ZIC OAMENII CĂ SUNT EU, FIUL OMULUI?

Mergând Iisus în părțile Cezareii lui Filip, i-a întrebat pe ucenicii Săi:

– Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?
– Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții – Ilie, alții – Ieremia sau unul dintre proroci.

– Dar voi cine ziceți că sunt? i-a întrebat Iisus.

Simon Petru l-a răspuns:

– Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu!
– Fericit ești, Simone, fiul lui Iona, că nu trupul și sângele ți-au descoperit aceasta, ci ți-a descoperit Tatăl Meu, Cel din ceruri. Eu îți zic că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui. Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.

Atunci le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Hristosul, care înseamnă Mesia, adică Unsul lui Dumnezeu. De atunci a început Iisus să le descopere ucenicilor și că El trebuie să meargă la Ierusalim și să îndure multe pătămări de la bătrânii poporului, de la arhierii și de la cărturarii evrei și să fie ucis, dar că a treia zi va învia.

URMAREA LUI HRISTOS

Petru, luându-L la o parte, I-a spus lui Iisus:

– Fie-Ți milă de Tine, să nu Ți se întâmple cele pe care ni le-ai spus.

Dar Iisus, întorcându-Se, i-a zis lui Petru:

– Mergi înapoia Mea, satano! Piatră de poticnire-Mi ești! Tu nu gândești cele ale lui Dumnezeu, ci pe cele ale oamenilor.

Apoi Iisus le-a zis ucenicilor:

– Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine își va pierde sufletul pentru Mine acela îl va găsi. Ce-i va fi de folos omului dacă va câștiga lumea întreagă, dar își va pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Fiul Omului va veni întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale. Dar vă spun că sunt unii dintre cei care stau aici care nu vor gusta moartea până nu Îl vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăția Sa.

SCHIMBAREA LA FAȚĂ

După șase zile, Iisus i-a luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele lui. S-au dus împreună pe un munte înalt și acolo S-a schimbat la față înaintea lor. Fața Lui strălucea ca soarele, iar veșmintele I s-au făcut albe ca lumina. Moise și Ilie, doi proroci ai Vechiului Legământ, s-au arătat înaintea lor, vorbind cu Iisus.

Petru I-a zis Domnului:

– Doamne, ne este bine să fim aici. Dacă voiești, voi face trei colibe: Ție una, lui Moise una și lui Ilie una.

Pe când încă vorbea Petru, un nor luminos i-a umbrît și un glas din nor s-a auzit:

– Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit! Pe El să-L ascultați! Auzind glasul, ucenicii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte tare. Dar Iisus S-a apropiat de ei și, atingându-i, le-a zis:

– Ridicați-vă și nu vă temeți!

Uitându-se, nu L-au mai văzut decât pe Iisus. Pe când coborau din munte, Iisus le-a poruncit:

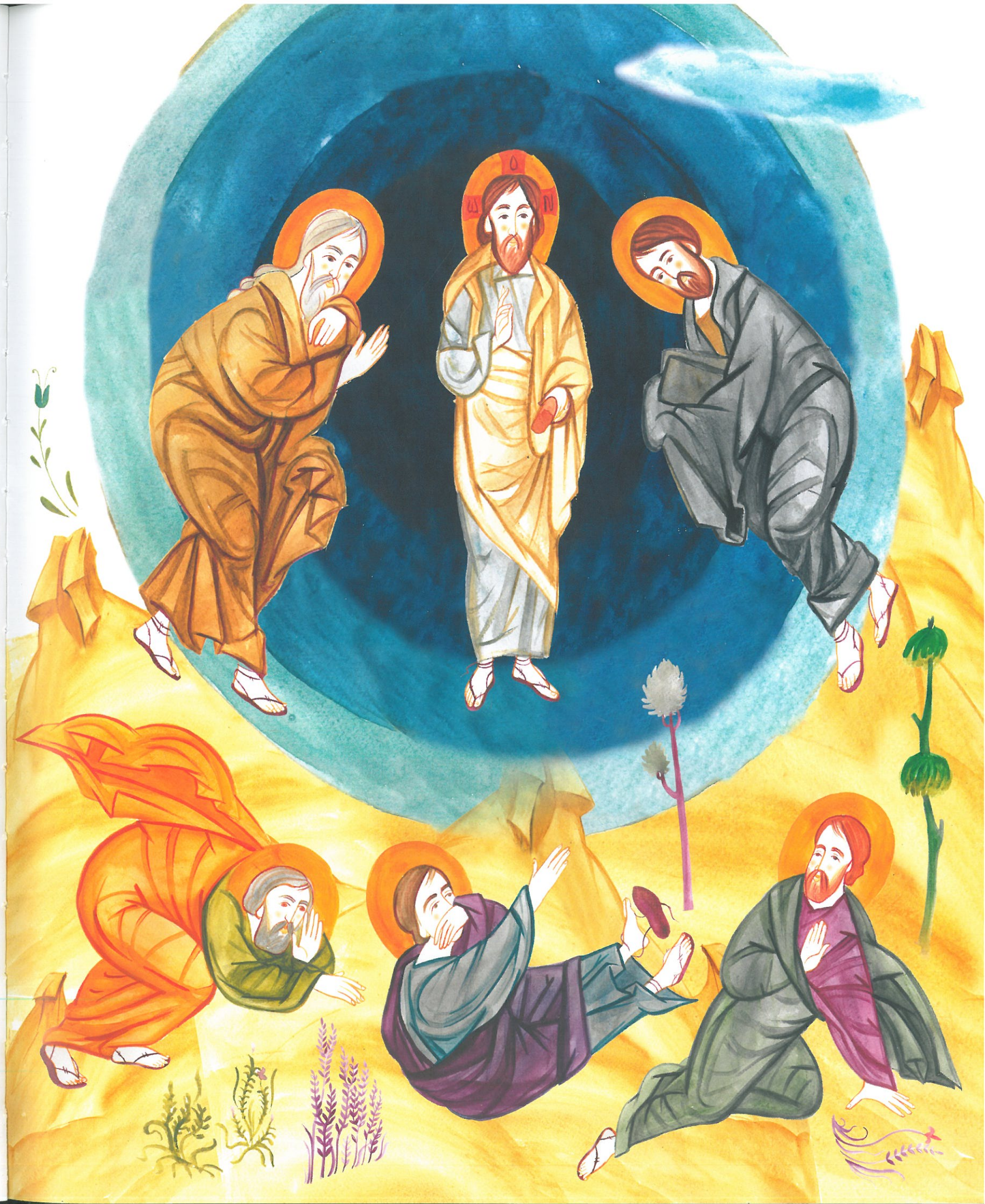
– Să nu spuneți nimănui ceea ce ați văzut, până când Fiul Omului Se va scula din morți.

– De ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie? L-au întrebat ucenicii.

– Ilie într-adevăr va veni și va așeza la loc toate, le-a răspuns Iisus. Eu însă vă spun că Ilie a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el câte au voit. Așa și Fiul Omului va pătimi de la ei.

Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.

VINDECAREA LUNATICULUI

Mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de Iisus un om, care a căzut în genunchi și l-a spus:

– Doamne, miluiește-l pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău. Adesea cade în foc și adesea în apă. L-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.

– O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine, a răspuns El.

Atunci Iisus l-a certat pe demon și a ieșit din el, iar copilul s-a vindecat.

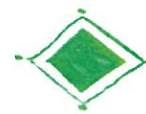
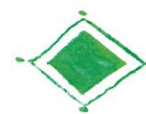
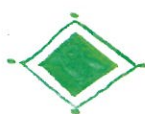
Apropiindu-se ucenicii de Iisus, L-au întrebat:

– De ce noi n-am putut să-l scoatem?

– Pentru puțină voastră credință, le-a răspuns El. Adevărat vă spun că dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici dincolo!” și se va muta. Nimic nu vă va fi cu neputință. Însă acest neam de demoni nu iese decât cu rugăciune și cu post.

DESPRE PLATA DĂRILOR

Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus:
– Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.
Ei s-au întristat foarte tare. Ajungând în Capernaum, s-au apropiat de Petru cei care strâng dările pentru Templu și l-au întrebat:
– Învățătorul vostru nu plătește darea?
– Ba da! a răspuns Petru.
Dar, intrând în casă, Iisus i-a luat-o înainte, zicând:
– Ce ți se pare, Simone? Regii pământului de la cine iau dări sau bir: de la fiii lor sau de la străini?
– De la străini.
– Așadar, fiii sunt scutiți. Ca să nu-i smintim pe aceștia, mergi la mare, aruncă undița și peștele care va ieși întâi ia-l și, deschizându-i gura, vei găsi un ban de argint. Ia-l și dă-l lor pentru Mine și pentru tine.

FIȚI PRECUM PRUNCII!

În ceasul acela, s-au apropiat ucenicii de Iisus și L-au întrebat:

– Cine este oare mai mare în împărăția cerurilor?

Iisus, chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis:

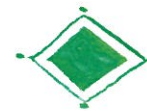
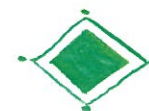
– Dacă nu vă veți întoarce la credință și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor. Cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor, iar cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește. Dar cine va sminti pe unul dintre aceștia mici, care cred în Mine, mai bine i-ar fi să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie afundat în adâncul mării. Vai lumii, din pricina smintelilor! Smintelile trebuie să vină, dar vai omului prin care vine sminteala! Iar dacă mâna ta sau piciorul tău te smintește, taie-l și aruncă-l, că este mai bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop, decât având amândouă mâinile sau amândouă picioarele să fii aruncat în focul cel veșnic. Dacă ochiul tău te smintește, scoate-l și aruncă-l, că mai bine este pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decât, având amândoi ochii, să fii aruncat în gheena focului. Vedeți să nu disprețuiți pe vreunul dintre aceștia mici, că îngerii lor, în ceruri, pururea văd fața Tatălui Meu, Care este în ceruri.

Și a adăugat Iisus:

– Fiul Omului a venit să-l caute și să-l mântuiască pe cel pierdut. Dacă un om ar avea o sută de oi și una dintre ele s-ar rătăci, nu le va lăsa oare în munți pe cele nouăzeci și nouă și, ducându-se, o va căuta pe cea rătăcită? Și, dacă s-ar întâmpla s-o găsească, adevărat vă spun că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit. Tatăl vostru, Cel din ceruri, nu voiește să piară vreunul dintre aceștia mici.

PARABOLA DATORNICULUI NEMILOSTIV

Iisus a spus:

– De-ți va greși fratele tău, mergi și mustră-l fără să mai știe cineva. Dacă te va asculta, l-ai câștigat, dar dacă nu te va asculta, ia cu tine martori încă unu sau doi, ca din gura lor să se întărească tot cuvântul. Și dacă nu-i va asculta nici pe ei, spune-l Bisericii; iar dacă nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ca un păgân și vameș. Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ în privința unui lucru pe care îl vor cere, Tatăl Meu, Care este în ceruri, le va da, pentru că unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.

Atunci Petru, apropiindu-se de El, l-a zis:

– Doamne, de câte ori îl voi ierta pe fratele meu care va greși față de mine? Oare de șapte ori?

– Nu zic de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte, i-a răspuns Iisus. Se aseamănă împărăția cerurilor cu împăratul care a voit să se socotească cu slugile sale. I s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Văzând stăpânul că nu are cu ce să plătească, a poruncit să fie vândut împreună cu femeia, cu copiii și cu toată averea sa, ca să-și plătească datoria. Căzându-i în genunchi, datornicul i se închina, zicând: „Doamne, ai îngăduință față de mine și-ți voi plăti tot”. Stăpânul, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Ieșind, datornicul s-a întâlnit cu unul dintre cei care slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Punând mâna pe el, îl sugruma, zicându-i: „Plătește-mi ce ești dator.” Cel care era slugă ca și el îl ruga: „Ai îngăduință față de mine și îți voi plăti!” Dar el l-a aruncat în închisoare până la plățirea datoriei. Celelalte slugi, văzând cele petrecute, s-au întristat foarte tare și i-au spus stăpânului toate cele întâmplate. Chemându-l stăpânul său, i-a zis: „Slugă vicleană, ți-am iertat toată datoria fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea oare ca și tu să ai milă de cel care este slugă împreună cu tine, așa cum și eu am avut milă de tine?” Mâniindu-se, stăpânul l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu Cel Ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta fiecare fratelui său, din toată inima.

ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SOȚI

După ce Iisus a terminat de rostit această pildă, a plecat din Galileea în hotarele Iudeii, dincolo de Iordan. L-au urmat o mulțime de oameni, iar pe cei bolnavi i-a vindecat acolo. Însă fariseii s-au apropiat de El, ispitindu-L:

– Se cuvine oare ca bărbatul să-și lase femeia pentru un motiv oarecare?
– N-ați citit că Cel Care i-a făcut de la început i-a făcut bărbat și femeie? le-a răspuns Iisus. De aceea îi va lăsa bărbatul pe tatăl său și pe mama sa, se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Așadar, nu mai sunt doi, ci un trup. Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

– Atunci de ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și să o lase?
– Pentru învârtoșarea inimii voastre v-a dat voie Moise să le lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu a fost așa. Eu vă zic că oricine o va lăsa pe femeia sa, în afară de motiv de desfrânare, și se va însura cu alta, săvârșește adulter. Și cine s-a însurat cu cea lăsată săvârșește adulter.

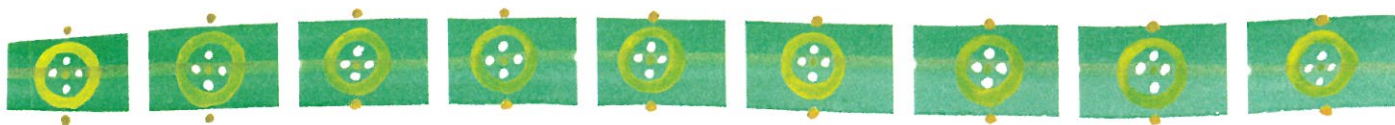
Ucenicii l-au zis:

– Dacă situația dintre bărbat și femeie este așa, este mai de folos să nu se căsătorească.

– Nu toți pricep cuvântul acesta, ci doar cei cărora le este dat, le-a spus El. Sunt fameni care s-au născut așa din pântecul mamei lor, sunt fameni pe care oamenii i-au făcut așa și sunt fameni care s-au făcut așa ei înșiși, pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege să înțeleagă!

CE SĂ FAC CA SĂ DOBÂNDESC VIAȚĂ VEȘNICĂ?

Atunci oamenii și-au adus copiii la Iisus, ca să-și pună mâinile peste ei și să Se roage. Ucenicii îi certau pe părinți, dar Iisus le-a zis ucenicilor:

– Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

După ce și-a pus mâinile peste ei, a plecat de acolo. Venind un tânăr la El, L-a întrebat:

– Bunule Învățător, ce bine trebuie să fac ca să dobândesc viața veșnică?

– De ce-Mi zici „Bun”? Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu. Dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.

– Care?

– Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să-i cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, i-a răspuns Iisus.

– Pe toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește? L-a întrebat tânărul.

– Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averea, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer. După aceea, vino și urmează-Mi!

Auzind cuvântul acesta, tânărul a plecat întristat, pentru că avea avere mare. Atunci Iisus le-a zis ucenicilor Săi:

– Adevărat vă zic vouă că un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor. Mai ușor este să treacă o cămilă prin urechile acului decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.

Auzind aceasta, ucenicii s-au mirat foarte tare și L-au întrebat:

– Dar cine poate să se mântuiască?

Iisus, privindu-i, le-a răspuns:

– La oameni, aceasta e cu neputință, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință.

PARABOLA LUCRĂTORILOR DE VIE

– Iată, noi am lăsat toate și Te-am urmat. Cu noi oare ce va fi? L-a întrebat Petru.

– Voi, cei care M-ați urmat, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale la înnoirea lumii, veți sta pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel, i-a răspuns Iisus. Oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau ogoare pentru numele Meu va lua înapoi înmulțit și va moșteni viața veșnică. Mulți care sunt primii vor fi ultimii, și cei care sunt ultimii vor fi primii.

Apoi Iisus le-a spus parabola aceasta:

– Împărăția cerurilor este asemenea unui stăpân de casă care a ieșit din dimineață să tocmească lucrători pentru via sa. Și, învoindu-se cu lucrătorii să-i plătească un dinar pe zi, i-a trimis în vie. Ieșind pe la ceasul al treilea, a văzut câțiva oameni stând în piață fără lucru și le-a zis: „Mergeți și voi în vie și ce vi se va cuveni ca plată, vă voi da.” Oamenii s-au dus. Ieșind iar pe la ceasul al șaselea și al nouălea, stăpânul a făcut tot așa. Ieșind pe la ceasul al unsprezecelea, i-a găsit pe alții stând fără să lucreze și i-a întrebat: „De ce ați stat aici toată ziua fără să lucrați?” „Fiindcă nimeni nu ne-a tocmnit.” au răspuns ei. „Duceți-vă și voi în vie și ce vi se va cuveni ca plată, veți lua.” Făcându-se seară, stăpânul viei i-a zis îngrijitorului său: „Cheamă-i pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei din urmă până la cei dintâi.” Venind cei din ceasul al unsprezecelea, au luat câte un dinar. Venind cei dintâi, au socotit că vor primi mai mult, dar au luat și ei tot câte un dinar. Văzând aceasta, cârteau împotriva stăpânului casei: „Aceștia din urmă au lucrat un ceas și i-ai plătit egal cu noi, care am dus greutatea zilei și arșița.” Dar stăpânul i-a răspuns unuia dintre ei: „Prietene, nu-ți fac nedreptate. Oare nu te-ai învoit cu mine pe un dinar? Ia ce este al tău și pleacă. Eu voiesc să-i dau acestuia de pe urmă cât ți-am dat și ție. Oare nu mi se cuvine să fac ce voiesc cu ale mele? Ori ochiul tău este rău, pentru că eu sunt bun?”

Și Iisus a mai spus:

– Astfel vor fi ultimii primii și primii ultimii, pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

FIUL OMULUI A VENIT SĂ-ȘI DEA SUFLETUL RĂSCUMPĂRARE PENTRU MULȚI

În timp ce mergea la Ierusalim, Iisus i-a luat de-o parte pe cei doisprezece ucenici și le-a spus:

– Iată, mergem la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna arhiereilor și a cărturarilor care Îl vor osândi la moarte și Îl vor da pe mâna păgânilor, ca să-L batjocorească, să-L biciuiască și să-L răstignească, dar a treia zi va învia.

Atunci a venit la El mama fiilor lui Zevedeu, împreună cu fiii ei, Iacov și Ioan, închinându-l-se și cerându-l ceva. Iisus a întrebat-o:

– Ce voiești?

– Spune ca acești doi fii ai mei să stea unul de-a dreapta și altul de-a stânga Ta, în împărăția Ta.

Dar Iisus i-a răspuns:

– Nu știți ce cereți. Puteți oare să beți paharul pe care-l voi bea Eu și cu botezul cu care Eu Mă botez să vă botezați?

– Putem!

– Paharul Meu îl veți bea și cu botezul cu care Eu Mă botez vă veți boteza, dar a sta de-a dreapta și de-a stânga Mea nu este al Meu a da, ci se va da celor pentru care s-a pregătit de către Tatăl Meu.

Auzind aceasta cei zece ucenici, s-au supărat pe cei doi frați. Însă Iisus, chemându-i la El, a zis:

– Știți că ocârmuitorii neamurilor domnesc peste ele și cei mari le stăpânesc. Nu tot așa va fi între voi, ci care între voi va vrea să fie mare să fie slujitorul vostru. Și care între voi va vrea să fie primul, să vă fie slugă, așa cum și Fiul Omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

VINDECAREA CELOR DOI ORBI

Plecând din Ierihon, mulțime mare de oameni venea în urma Lui. Doi orbi, care stăteau lângă drum, auzind că trece Iisus, au strigat:

– Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

Deși mulțimea îi certa să tacă, ei strigau și mai tare:

– Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

Iisus S-a oprit și i-a chemat, zicându-le:

– Ce voiți să vă fac?

– Doamne, să se deschidă ochii noștri!

Făcându-l-se milă, Iisus S-a atins de ochii lor și îndată cei doi orbi au văzut și L-au urmat.

INTRAREA ÎN IERUSALIM

Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns în Betfaghe, la Muntele Măslinilor, Iisus i-a trimis pe doi dintre ucenici, zicându-le:

– Mergeți în satul care este înaintea voastră și acolo veți găsi o asină legată ce are un mânz cu ea. Dezlegați-le și aduceți-o la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să-i spuneți că-l trebuie Domnului și acela le va trimite îndată.

Toate acestea s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prorocul: *Spuneți fiicei Sionului: „Iată, Împăratul tău vine la tine blând, șezând pe asină, pe mânz, fiul celei de sub jug.”*

Mergând ucenicii și făcând după cum le-a poruncit Iisus, au adus asina și mânzul, deasupra lor și-au pus veșmintele, iar El a stat peste ele. Cei mai mulți oameni din mulțime își așterneau hainele pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale. Cei care mergeau înaintea Lui și cei care veneau după El strigau:

– Osana Fiului lui David! Binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!

Intrând Iisus în Ierusalim, toată cetatea s-a cutremurat, zicând:

– Cine este Acesta?

– Acesta este Iisus, Prorocul din Nazaretul Galileii, răspundeau mulțimile de oameni.

Iisus a intrat în Templu și i-a alungat pe toți cei ce vindeau și cumpărau acolo, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor care vindeau porumbei și le-a spus:

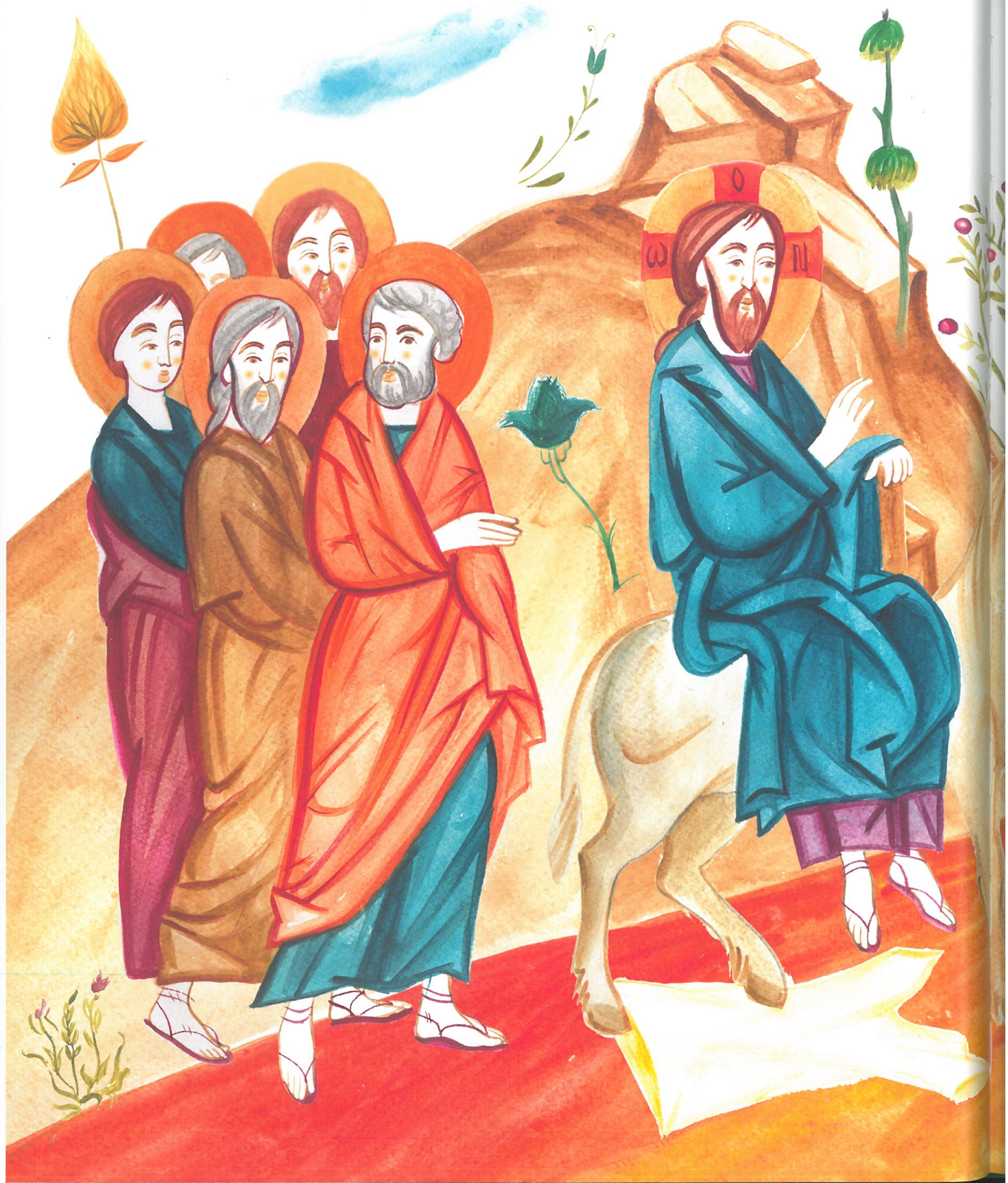
– Scris este: *Casa Mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceți peșteră de tâlhari!*

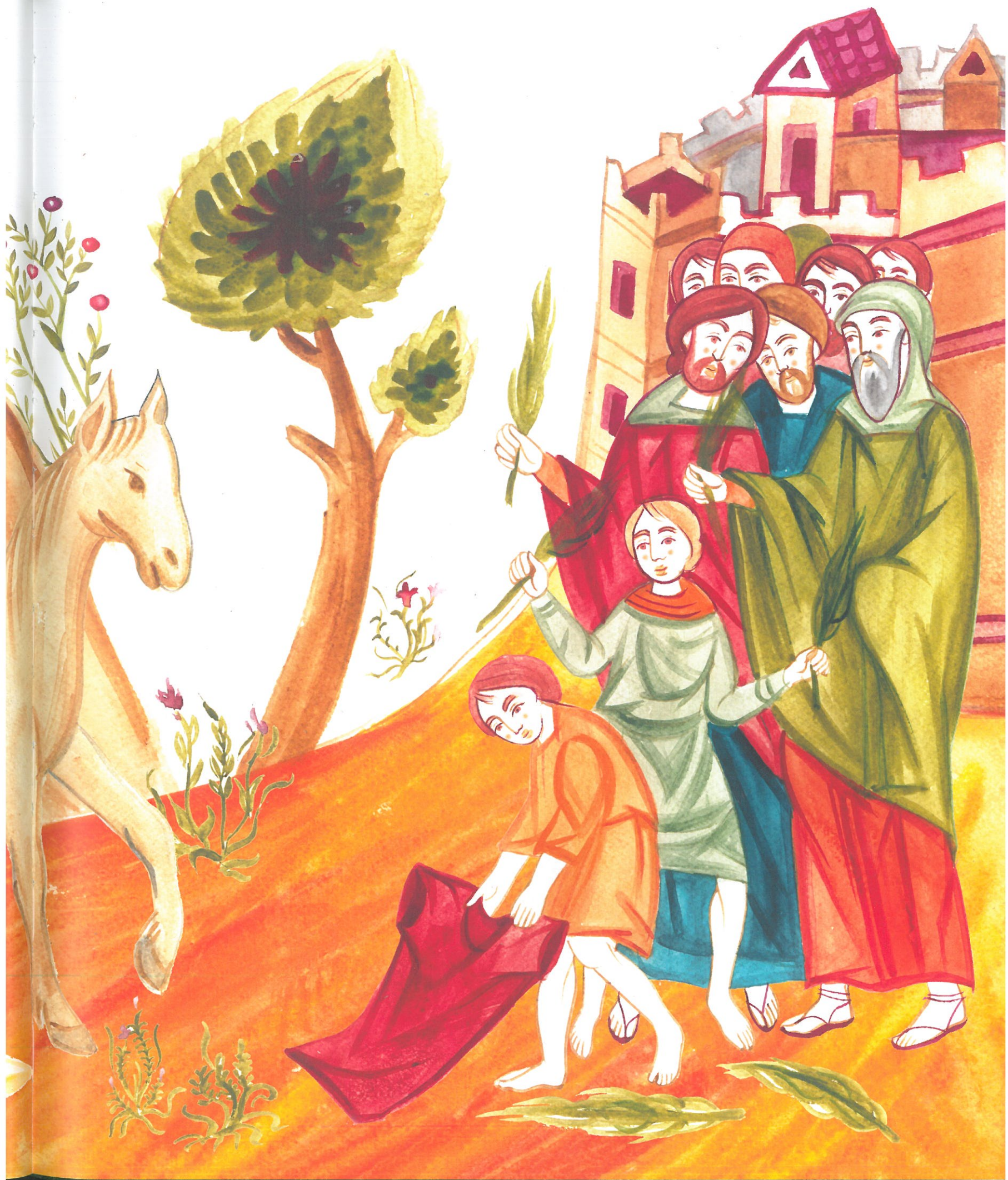
Atunci au venit la Iisus, în Templu, orbi și șchiopi pe care El i-a făcut sănătoși. Văzând arhierii și cărturarii minunile pe care le făcuse și pe copiii care strigau în Templu „Osana Fiului lui David”, s-au mâniat și l-au zis:

– Auzi ce zic aceștia?

– Da, le-a răspuns El. Niciodată n-ați citit că: *„Din gura copiilor și a celor ce sug Ți-ai pregătit laudă?”*

Și a plecat din cetatea Ierusalimului în Betania, rămânând peste noapte acolo.

SMOCHINUL NERODITOR

Adoua zi, dimineața, pe când Iisus Se întorcea în cetate, a flămânzit. Văzând un smochin lângă drum, S-a dus la el, dar n-a găsit fructe, ci doar frunze, și i-a zis:

– De acum înainte să nu mai fie rod din tine în veac!

Și smochinul s-a uscat pe loc. Văzând aceasta, ucenicii s-au minunat și L-au întrebat:

– Cum s-a uscat smochinul pe loc?

– Dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de-i veți zice: „Ridică-te și aruncă-te în mare!”, va fi așa. Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi.

PARABOLA CELOR DOI FII TRIMIȘI DE TATĂL SĂ LUCREZE ÎN VIE

Întrând în Templu, în timp ce învăța mulțimile, s-au apropiat de El arhiereii și bătrânii poporului și l-au zis:

– Cu ce putere faci acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta?

– Vă voi întreba și Eu pe voi ceva și, de Îmi veți răspunde, și Eu vă voi spune cu ce putere fac acestea: Botezul lui Ioan de unde a fost, din cer sau de la oameni?

Arhiereii și bătrânii se gândeau: „Dacă vom zice că e din cer, ne va spune: «De ce, atunci, nu l-ați crezut?» Iar dacă vom zice că e de la oameni, ne temem de popor, fiindcă toți cred că Ioan este proroc.”

– Nu știm, l-au răspuns lui Iisus.

– Nici Eu nu vă spun cu ce putere fac acestea. Cum vi se pare aceasta? Un om avea doi fii. Ducându-se la primul, i-a zis: „Fiule, du-te astăzi și lucrează în via mea.” El i-a spus: „Mă duc!” și nu s-a dus. Mergând la al doilea, i-a zis tot așa. Acesta i-a spus: „Nu vreau!”, apoi, părându-i rău, s-a dus. Care dintre aceștia doi a făcut voia tatălui?

– Cel de-al doilea.

– Adevărat vă spun că vameșii și desfrâmatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu. A venit Ioan la voi în calea dreptății, și n-ați crezut în el. Vameșii și desfrâmatele au crezut, iar voi ați văzut aceasta și nici atunci nu v-a părut rău și nu ați crezut în el.

PARABOLA LUCRĂTORILOR CELOR RĂI

— **A**scultați acum altă parabolă, a spus Iisus. Era un stăpân care a sădit o vie. A împrejmuț-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, apoi a plecat departe. Când a sosit timpul roadelor, le-a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să-și ia roadele. Dar lucrătorii, punând mâna pe slugi, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre. Stăpânul a trimis din nou alte slugi, mai multe decât cele dintâi, și au făcut cu ele tot așa. La urmă, l-a trimis la ei pe fiul său, gândind: „Se vor rușina de fiul meu.” Dar lucrătorii viei, văzându-l pe fiul stăpânului, și-au zis: „Acesta este moștenitorul. Să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui!” Punând deci mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis. Deci, când va veni stăpânul viei, ce le va face lucrătorilor?

— Pe lucrătorii răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la timpul lor, l-au răspuns ei.

— Oare n-ați citit niciodată în Scripturi: „*Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.*”? De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată neamului care va face roadele ei. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cine va cădea ea îl va strivi.

Arhiereii și fariseii, ascultând pildele Lui, au înțeles că despre ei vorbește. Dar, căutând să-L prindă, s-au temut de popor, pentru că poporul îl socotea proroc.

PARABOLA NUNȚII FIULUI DE ÎMPĂRAT

Isus le-a vorbit iarăși în parabole:

– Împărăția cerurilor se aseamănă împăratului care i-a făcut nuntă fiului său. Și-a trimis slugile ca să-i cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Iarăși a trimis alte slugi, ca să le spună celor chemați: „Am pregătit ospățul meu; juncii mei și animalele îngrășate s-au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă!” Dar cei chemați, fără să țină seama de cuvintele împăratului, s-au dus: unul la țarina sa, altul la neguțătoria lui, iar ceilalți le-au batjocorit și le-au ucis pe slugi. Auzind împăratul despre ce s-a întâmplat, s-a mâniat și, trimițându-și oștile, i-a nimicit pe ucigași, iar cetățile lor i-a dat foc. Apoi le-a zis slugilor sale: „Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici să vină la ea. Mergeți la răspântiile drumurilor și pe câți îi veți găsi, chemați-i la nuntă.” Plecând, slugile i-au adunat pe toți câți i-au găsit, și răi, și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți. Intrând împăratul ca să-i privească pe oaspeți, a văzut un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă și i-a zis: „Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?” El însă a tăcut. Atunci împăratul le-a zis slugilor: „Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai îndepărtat. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților, pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”

DAJDIA CEZARULUI

Atunci s-au dus fariseii și au ținut sfat cum să-L prindă pe Iisus și să-L învinovățească din pricina cuvintelor Lui. De aceea, i-au trimis la El pe ucenicii lor, împreună cu irodienii, partizanii politici ai dinastiei lui Irod, să Îi spună:

– Învățătorule, știm că ești omul adevărului și întru adevăr înveți calea lui Dumnezeu și nu-Ți pasă de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor. Spune-ne dacă se cuvine să plătim birul cezarului sau nu!

Iisus, cunoscându-le viclenia, le-a răspuns:

– De ce Mă ispițiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul de dajdie.

Ei l-au adus un dinar.

– Ale cui sunt chipul și inscripția de pe el? i-a întrebat Iisus.

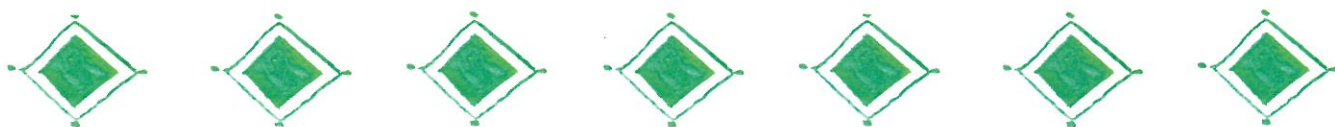
– Ale cezarului.

– Dați deci cezarului cele ce sunt ale cezarului, iar lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu, le-a zis Iisus.

Auzind aceasta, s-au minunat și, lăsându-L, au plecat.

LA ÎNVIERE, OAMENII VOR FI CA ÎNGERII LUI DUMNEZEU

În ziua aceea, s-au apropiat de El saducheeii, cei care spun că nu există înviere, și L-au întrebat:

– Învățătorule, Moise a zis că, dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să o ia de soție pe văduvă și să-i ridice urmași fratelui său. Erau, la noi, șapte frați. Cel dintâi s-a însurat și a murit. Neavând copii, a lăsat-o pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor, a murit și femeia. La înviere, a căruia dintre cei șapte va fi femeia, pentru că toți au avut-o de soție?

Iisus le-a răspuns:

– Vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. La înviere, sufletele nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților n-ați citit ce v-a spus Dumnezeu: „*Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov*”? Nu este Dumnezeul morților, ci al viilor.

Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.

CEA MAI MARE PORUNCĂ DIN LEGE

Aduzind fariseii că le-a închis gura saducheilor, s-au adunat, iar unul dintre ei, învățător de Lege, a vrut să-L ispitească pe Iisus și L-a întrebat:

– Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege?

– „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău”, i-a răspuns Iisus. Aceasta este marea și prima poruncă. Iar a doua poruncă, la fel de mare ca aceasta, este: „Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. În aceste două porunci sunt cuprinse toată Legea și prorocii.

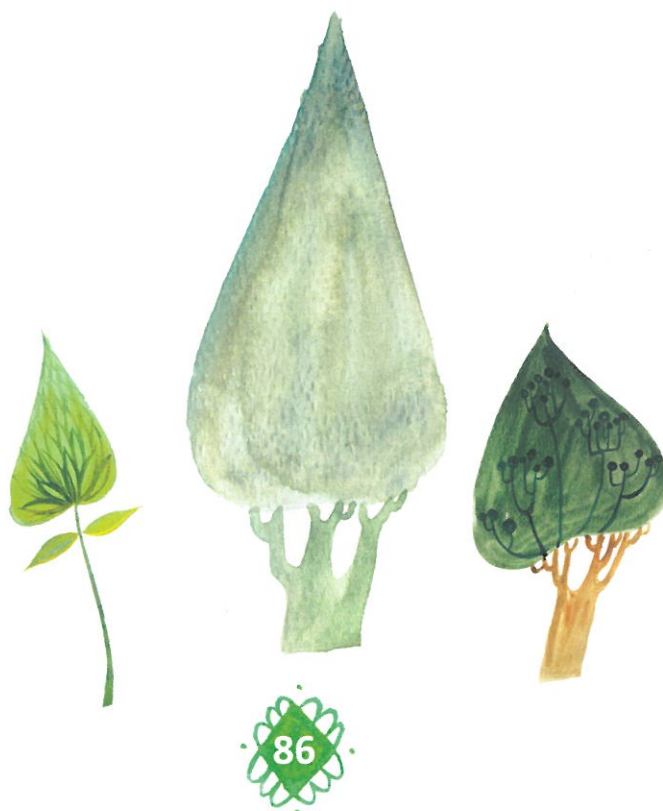
Iisus i-a întrebat pe fariseii care erau adunați acolo:

– Al cui fiu este Hristos?

– Al lui David.

– Atunci cum îl numește David pe El, în duh, Domn, spunând: „Zis-a Domnul Domnului meu: «Șezi de-a dreapta Mea, până ce-i voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.»” Deci, dacă David îl numește Domn, cum este fiul lui?

Nimeni nu putea să-l răspundă și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe.

BINECUVÂNTAT ESTE CEL CE VINE ÎN NUMELE DOMNULUI!

Atunci le-a spus Iisus mulțimilor și ucenicilor Săi:

– Cărturarii și fariseii au stat în scaunul lui Moise, deci faceți și păziți toate câte vă vor zice, însă nu faceți ceea ce fac ei, pentru că ei zic, dar nu fac. Leagă sarcini grele și greu de purtat pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu voiesc să le miște. Fac toate ca să fie priviți de oameni, că își lătesc filacteriile și își măresc ciucurii de pe poale. Și le place să stea în capul mesei la ospete și în băncile dintâi în sinagogi, iar lumea să li se plece în piețe și să fie numiți de oameni: „Rabbi”. Dar voi să nu vă numiți „rabbi”, că unul este Învățătorul vostru: Hristos, iar voi toți sunteți frați. Să nu numiți pe cineva pe pământ tată al vostru, pentru că Tatăl vostru Unul este, Cel din ceruri. Nici învățători să nu vă numiți, că Învățătorul vostru unul este: Hristos. Care este mai mare între voi să fie slujitorul vostru. Cine se va înălța pe sine va fi smerit, iar cine se va smeri pe sine va fi înălțat.

Apoi, Iisus a adăugat:

– Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor! Pentru că voi nu intrați, nici pe cei care vor să intre nu-i lăsați. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că mâncați casele văduvelor și cu fățărnicie vă rugați îndelung! Pentru aceasta, mai multă osândă veți lua! Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un ucenic și, dacă l-ați făcut, îl faceți fiu al gheenei de două ori mai mult decât voi! Vai vouă, călăuze oarbe, care ziceți: „Cel ce se va jura pe Templu nu este cu nimic legat, dar cel ce se va jura pe aurul Templului este legat.” Nebuni și orbi! Ce este mai mare, aurul sau Templul care sfințește aurul? Ziceți iar: „Cel ce se va jura pe altar cu nimic nu este legat, dar cel ce se va jura pe darul ce este deasupra altarului este legat.” Nebuni și orbi! Ce este mai mare, darul sau altarul care sfințește darul? Cel care se jură pe altar se jură pe el și pe toate câte sunt deasupra lui. Deci, cel care se jură pe Templu se jură pe el și pe Cel Care locuiește în el. Cel care se jură pe cer se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel Care stă pe el. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile mai grele ale Legii: judecata, mila și credința! Pe acestea trebuia să le faceți și pe acelea să nu le lăsați!

Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila! Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că voi curățiți partea din afară a paharului și a blidului, dar înăuntru sunt pline de răpire și de lăcomie! Fariseule orb, curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea din afară! Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că semănați cu mormintele văruite, care pe din afară se arată frumoase, iar înăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția! Așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, însă înăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că zidiți mormintele prorocilor și le împodobiți pe ale dreptilor, și ziceți: „Dacă am fi fost noi în zilele părinților noștri, n-am fi fost părtași cu ei la vărsarea sângelui prorocilor.” Astfel, dar, mărturisiți voi înșivă că sunteți fii ai celor care i-au ucis pe proroci. Dar voi întreceți măsura părinților voștri! Șerpi, pui de vipere, cum veți scăpa de osânda gheenei? De aceea, iată, Eu trimit la voi proroci, înțelepți și cărturari. Dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți urmări din cetate în cetate, ca să cadă asupra voastră tot sângele dreptilor răspândit pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ați ucis între Templu și altar. Adevărat vă spun că vor veni toate acestea asupra acestui neam. Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe proroci și cu pietre îi ucizi pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu ați voit. Iată, casa voastră vi se lasă pustie! De acum nu Mă veți mai vedea, până când nu veți zice: *Binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului!*

PRIVEGHEAȚI, CĂ NU ȘTIȚI ZIUA ÎN CARE VINE DOMNUL VOSTRU!

Leșind Iisus din Templu, s-au apropiat de El ucenicii Lui, ca să-I arate clădirile Templului. El le-a zis:

– Vedeți toate acestea? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră peste piatră care să nu se risipească.

Pe când stătea pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, de o parte, rugându-L:

– Spune-ne, când vor fi acestea, și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?

– Vedeți să nu vă amăgească cineva. Mulți vor veni în numele Meu, zicând: „Eu sunt Hristos!”, și pe mulți îi vor amăgi. Veți auzi de războaie și de zvonuri despre războaie. Luați seama să nu vă speriați, pentru că trebuie să se întâmple toate, dar încă nu este sfârșitul. Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremure pe alocuri. Însă toate acestea sunt începutul durerilor. Atunci veți fi dați spre asuprire, vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele Meu. Atunci mulți se vor sminti și se vor urî unii pe alții și se vor vinde unii pe alții. Mulți proroci mincinoși se vor ridica și îi vor amăgi pe mulți. Din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci, dar cel care va răbda până sfârșit se va mântui. Se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile. Atunci va veni sfârșitul. Când veți vedea urâciunea pustirii, care s-a zis prin Prorocul Daniel, stând în locul cel sfânt – cine citește să înțeleagă – cei din Iudeea să fugă în munți, cel care va fi pe casă să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă, iar cel care va fi pe câmp să nu se întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile însărcinate și de cele care vor alăpta în acele zile! Rugați-vă să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta, pentru că va fi strâmtorare mare atunci, cum n-a fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Dacă nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scăpa niciun trup, dar pentru cei aleși se vor scurta acele zile. Atunci, dacă vă va zice cineva: „Iată, Mesia este aici sau dincolo”, să nu-l credeți, deoarece se vor ridica hristoși mincinoși și proroci mincinoși, care vor arăta semne mari și chiar minuni, ca să-i amăgească, dacă vor putea, și pe cei aleși.

Dacă vă vor zice vouă: „Iată, este în pustie!”, să nu ieșiți; „Iată, este în cămări!”, să nu-i credeți. Așa cum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Imediat după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului. Și Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. El îi va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță, și îi vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru colțuri ale lumii, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin: când mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, știți că vara e aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că venirea Fiului Omului este aproape. Nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului. În zilele de dinainte de potop, oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut până ce nu a venit potopul și i-a luat pe toți. La fel va fi și venirea Fiului Omului. Atunci, dintre doi care vor fi pe câmp, unul se va lua și altul se va lăsa. Dintre două femei care vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa. Privegheați deci, că nu știți ziua în care vine Domnul vostru. De-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine hoțul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, fiți și voi gata, că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu gândiți. Cine oare este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care, venind stăpânul său, o va afla făcând așa. Adevărat vă spun că o va pune peste toate avuțiile sale. Iar dacă acea slugă este rea și va zice în inima sa: „Stăpânul meu întârzie” și-i va bate pe cei care slujesc împreună cu ea, va mânca și va bea cu bețivii, când va veni stăpânul ei, în ziua când nu se aștepta și în ceasul pe care nu-l cunoaște, îi va lua dregătoria și o va așeza alături de cei vicleni. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

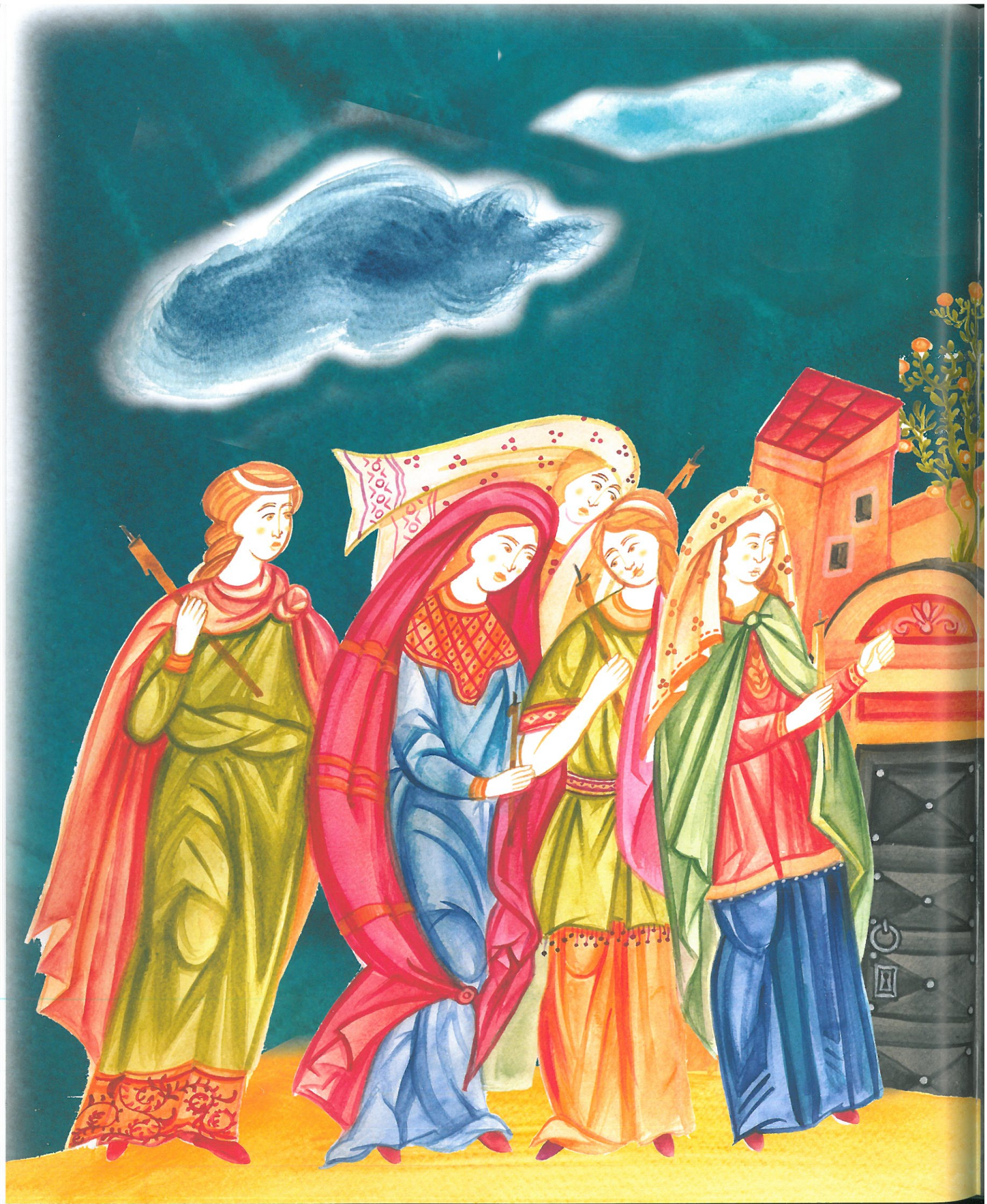
PARABOLA CELOR ZECE FECIOARE

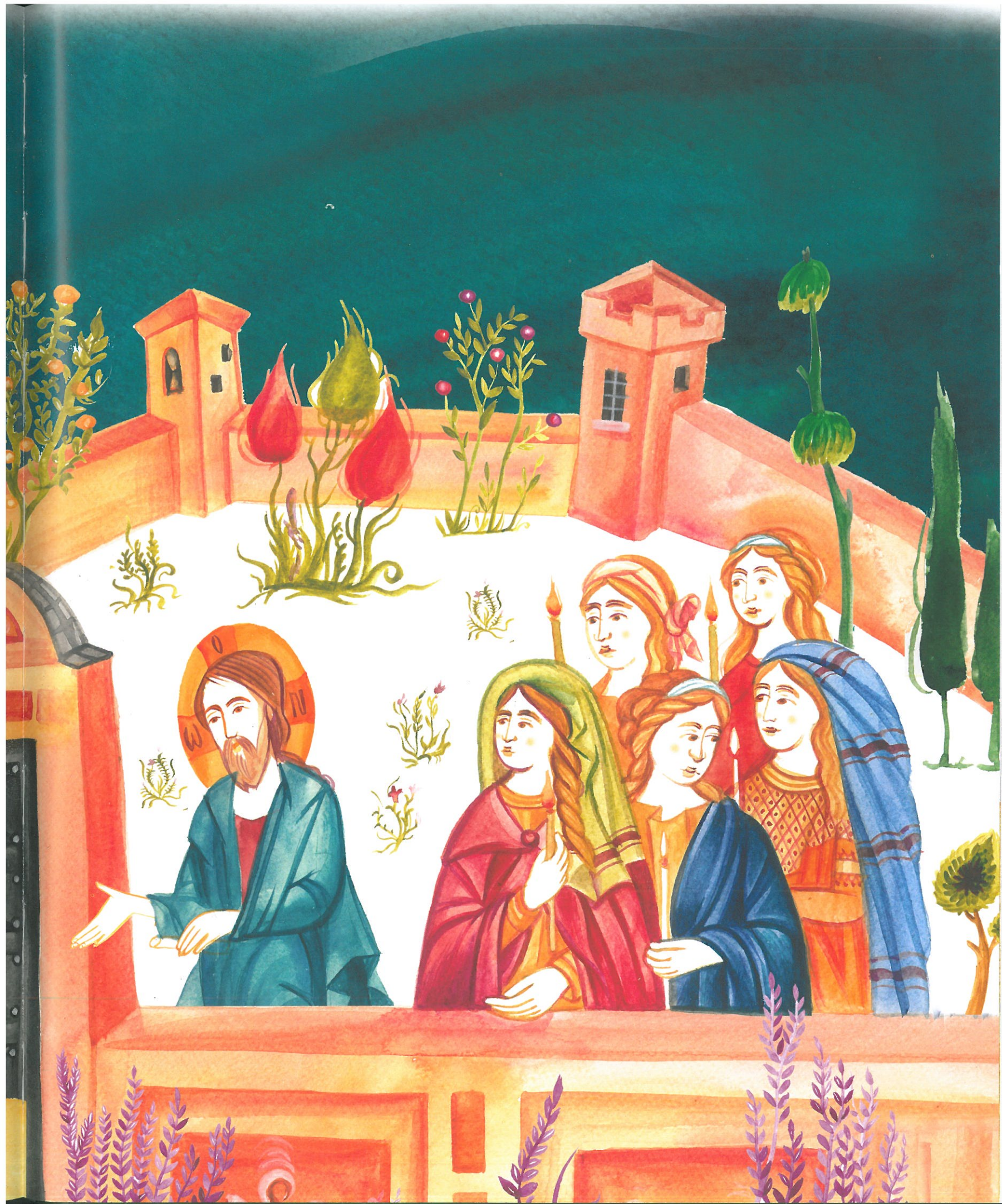

Isus le-a spus parabola aceasta:

– Împărăția cerurilor se aseamănă cu zece fecioare care, luându-și candelarele, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci dintre ele erau nesăbuite, iar cinci, înțelepte. Cele fără minte, luând candelarele, n-au luat și untdelemn, dar cele înțelepte au luat untdelemn în vase odată cu candelarele lor. Întârziind mirele, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții, s-a auzit: „Iată, mirele vine! Leșiți întru întâmpinarea lui!” Atunci s-au trezit toate cele zece fecioare și și-au împodobit candelarele. Cele nesăbuite le-au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelarele noastre!” Dar cele înțelepte le-au răspuns: „Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, și nici vouă. Mai bine mergeți la cei care vând și cumpărați-vă.” Plecând ele să cumpere, a venit mirele, iar cele care erau pregătite au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Mai târziu, au sosit și celelalte fecioare, zicând: „Doamne, Doamne, deschide-ne nouă!” Dar el le-a răspuns: „Nu vă cunosc.” De aceea, privegheați, că nu știți nici ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

PARABOLA TALANȚILOR

Isus le-a mai spus și această parabolă:

– Împărăția cerurilor mai este ca un om care, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat în grijă avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unu, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Cel care primise cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea, și cel cu doi a câștigat alți doi. Dar cel care primise un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns acolo talantul primit de la stăpânul său. După multă vreme, a venit și stăpânul acelor slugi și le-a cerut socoteala. Apropiindu-se, cel care primise cinci talanți a adus alți cinci, zicând: „Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată, alți cinci talanți am câștigat cu ei.” Stăpânul i-a zis: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune stăpână; intră întru bucuria domnului tău.” Apropiindu-se și cel cu doi talanți, i-a zis stăpânului: „Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată, alți doi talanți am câștigat cu ei.” I-a zis și acesteia stăpânul: „Bine, slugă bună și credincioasă. Peste puține ai fost credincioasă, multe îți voi da în stăpânire; intră întru bucuria domnului tău.” Apropiindu-se apoi și cea care primise un talant, a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Temându-mă, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată, ai ce este al tău.” Stăpânul i-a zis: „Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la cămătari. Venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați-i talantul și dați-l celui care are zece talanți. Celui care are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel care n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai dinafară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.”

FLĂMÂND AM FOST ȘI MI-AȚI DAT SĂ MĂNÂNC ...

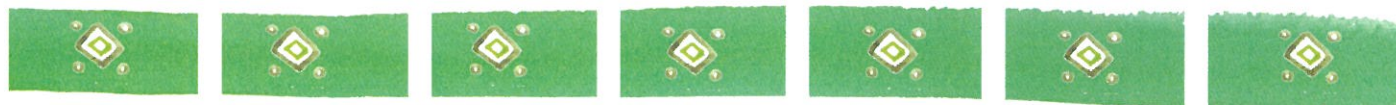

Isus le-a vorbit așa:

– Când va veni Fiul Omului întru slava Sa împreună sfinții îngeri, atunci El va sta pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile. Și îi va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci le va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, și moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.” Atunci dreptii îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit, sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?” Împăratul le va zice: „Pentru că ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut.” Atunci le va zice și celor de-a stânga: „Plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat.” Atunci vor răspunde și ei, zicând: „Doamne, când Te-am văzut flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit?” El însă le va răspunde: „Întrucât nu ați făcut unuia dintre aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.” Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii, la viață veșnică.

UNGHEREA CU MIR

După cuvintele de învățătură, Iisus le-a zis ucenicilor Săi:

– Știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului va fi dat să fie răstignit.

Atunci, arhiereii și bătrânii poporului evreu s-au adunat în curtea arhiereului Caiafa. Împreună s-au sfătuit să-L prindă pe Iisus, cu vicleșug, și să-L ucidă. Dar ziceau:

– Să nu îl prindem în ziua praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor.

După acestea, aflându-Se Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul, S-a apropiat de El o femeie, având un alabastru cu mir de mare preț și, pe când ședea la masă, l-a turnat pe capul Lui. Văzând aceasta, ucenicii s-au mâniat și au zis:

– De ce această risipă? Mirul se putea vinde scump, iar banii să fie dați săracilor.

Dar Iisus, cunoscându-le gândul, le-a zis:

– De ce supărați femeia? Ea a făcut un lucru bun față de Mine. Pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Ea, turnând mirul peste trupul Meu, a făcut-o spre îngroparea Mea. Adevărat vă zic: oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și despre ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

CINA CEA DE TAINĂ

Atunci unul dintre cei doisprezece ucenici, numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhieriei evreilor, le-a zis:

– Ce voiți să-mi dați, ca eu să vi-L dau în mâinile voastre?

Arhieriei i-au dat treizeci de arginți. De atunci, Iuda căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mâinile lor.

De Paștile evreilor, în prima zi a Azimelor (numită așa pentru că se consumau de Paște șapte zile doar pâine nedospită – azimă – în amintirea ieșirii poporului Israel din robia egipteană), au venit ucenicii la Iisus și L-au întrebat:

– Unde voiești să-Ți pregătim să mâncăm Paștile?

– Mergeți în cetate, a răspuns Iisus, la un anumit om, și spuneți-i: „Învățătorul zice: «Timpul Meu este aproape; la tine vreau să fac Paștile cu ucenicii Mei.»”

Ucenicii au făcut precum li s-a poruncit și au pregătit Paștile. Seara, a stat la masă cu cei doisprezece ucenici și, pe când mâncau, Iisus le-zis:

– Adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va vinde.

Ucenicii, întristându-se, au început să-L zică fiecare:

– Nu cumva eu sunt, Doamne?

– Cel care a întins cu Mine mâna în blid, acela Mă va vinde, le-a răspuns El. Fiul Omului merge precum este scris despre El. Vai însă acelui om prin care Fiul Omului va fi vândut! Bine era de omul acela dacă nu se năștea!

– Nu cumva sunt eu, Învățătorule? a întrebat Iuda.

– Tu ai zis, i-a răspuns Iisus.

Pe când mâncau, Iisus a luat pâine, a binecuvântat, a frânt-o și, dându-le ucenicilor, le-a zis:

– Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu!

Apoi, luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând:

– Beți dintru acesta toți, că acesta este Sângele Meu, al Legământului celui Nou, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor. Vă spun că nu voi mai bea de acum din acest rod al viței, până în acea zi când îl voi bea cu voi, nou, în împărăția Tatălui Meu.

RUGĂCIUNEA DIN GRĂDINA GHETSIMANI

După ce au cinat și au cântat laude lui Dumnezeu, au ieșit la Muntele Măslinilor. Atunci Iisus le-a zis:

– Voi toți vă veți sminti întru Mine în noaptea aceasta, pentru că scris este: „Voi bate păstorul și se vor risipi oile turmei.” Dar, după învierea Mea, voi merge înaintea voastră în Galileea.

– Dacă toți se vor sminti întru Tine, eu niciodată nu mă voi sminti, I-a zis Petru.

– Adevărat îți zic că în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.

– Și de ar fi să mor împreună cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine, I-a spus Petru.

Toți ucenicii au zis la fel. Iisus a mers împreună cu ei la un loc numit Ghetsimani și acolo le-a zis ucenicilor:

– Stați aici, până ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga.

Luându-i cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, S-a întristat și le-a zis:

– Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine.

Mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-Se:

– Părintele Meu, dacă este cu putință, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiești.

Apoi S-a întors la ucenici și i-a găsit dormind. I-a zis lui Petru:

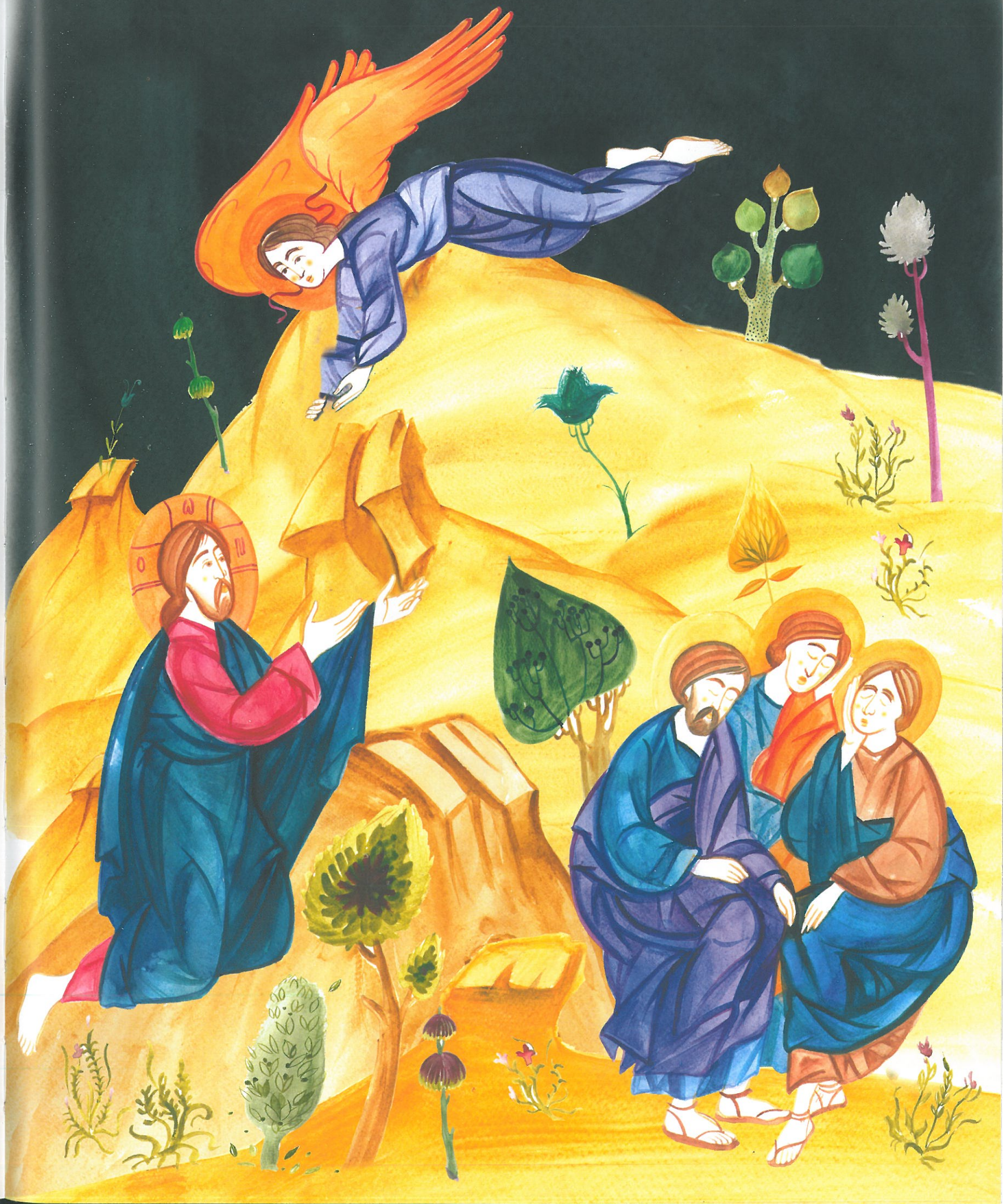
– N-ați putut un ceas să privegheați cu Mine! Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este sârguincios, dar trupul este neputincios.

Apoi a plecat iar și S-a rugat:

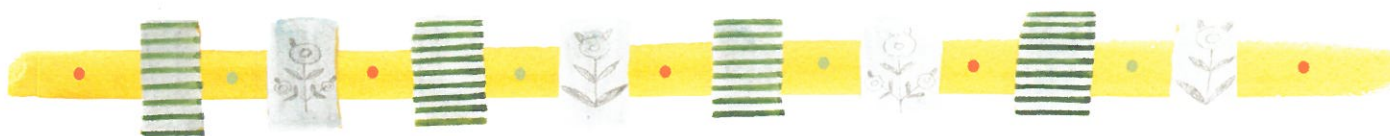
– Părintele Meu, dacă nu este cu putință să treacă acest pahar ca să nu-l beau, facă-se voia Ta!

Întorcându-Se, iar i-a găsit dormind, având ochii îngreunați de somn. Lăsându-i, S-a dus a treia oară și S-a rugat cu aceleași cuvinte, apoi S-a întors la ucenici și le-a zis:

– Dormiți de acum și vă odihniți! Iată, s-a apropiat ceasul și Fiul Omului va fi dat în mâinile păcătoșilor. Sculați-vă să mergem că, iată, s-a apropiat cel ce M-a vândut!

IISUS ESTE PRINS

ple când vorbea încă, a sosit Iuda și, împreună cu el, mulțime multă, care avea săbii și ciomege de la arhierei și de la bătrânii poporului. Vânzătorul le dăduse semn, zicându-le:

– Cel pe Care-L voi săruta, Acela este. Puneți mâna pe El!

Așadar, apropiindu-se de Iisus, l-a zis:

– Bucură-Te, Învățătorule! și L-a sărutat.

– Prietene, pentru ce ai venit? l-a întrebat Iisus.

Atunci, apropiindu-se, au pus mâinile pe Iisus și L-au prins. Unul dintre ucenicii care erau cu Iisus, întinzând mâna, a tras sabia și, lovind-o pe sluga arhiereului, i-a tăiat urechea. Atunci Iisus i-a zis:

– Întoarce sabia la locul ei, că toți cei care scot sabia de sabie vor pieri. Oriți se pare că nu pot să-L rog pe Tatăl Meu ca să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum se vor împlini Scripturile, că așa trebuie să fie?

În ceasul acela, Iisus le-a spus celor care au venit să-L prindă:

– Ați venit să Mă prindeți ca pe un tâlhar, cu săbii și cu ciomege. În fiecare zi stăteam în Templu și învățam, dar n-ați pus mâna pe Mine. Însă toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească Scripturile prorocilor.

Atunci toți ucenicii, lăsându-L, au fugit.

IISUS ESTE DUS LA CAIAFA

Cei care L-au prins pe Iisus L-au dus la arhiereul evreilor, Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii. Petru L-a urmat de departe până a intrat în curtea arhiereului și, intrând și el înăuntru, stătea cu slugile, ca să vadă sfârșitul. Arhiereii, bătrânii și tot sinedriul căutau o mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Deși veniseră mulți martori mincinoși, nu L-au putut găsi nicio vină. Mai pe urmă, însă, au venit doi martori mincinoși, care au spus:

– Acesta a zis: „Pot să dărâm Templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc.”

Ridicându-se, arhiereul l-a zis:

– Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc acești oameni împotriva Ta?

Dar Iisus tăcea.

– Te jur pe Dumnezeu Cel Viu, să ne spui nouă dacă ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, l-a zis arhiereul.

– Tu ai zis, i-a răspuns Iisus. Și vă spun că de acum Îl veți vedea pe Fiul Omului stând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

Atunci arhiereul și-a sfâșiat hainele, zicând:

– A hulit! Nu ne mai trebuie martori! Iată, acum ați auzit hula Lui. Ce părere aveți?

– Este vinovat de moarte, au strigat cărturarii și bătrânii evreilor și au scuipat în obrazul Lui, bătându-L cu pumnii.

Unii Îi dădeau palme, zicând:

– Prorocește-ne, Hristoase, cine este cel care Te-a lovit?

PETRU SE LEAPĂDĂ DE IISUS

Atunci Petru stătea afară, în curte. O slujnică s-a apropiat de el și i-a zis:

– Și tu erai cu Iisus Galileeanul.

Dar el s-a lepădat de Iisus înaintea tuturor, zicând:

– Nu știu ce zici.

Leșind la poartă, l-a văzut altă slujnică, care le-a zis celor de acolo:

– Și acesta era cu Iisus Nazarineanul.

Și iar s-a lepădat Petru, jurând:

– Nu-L cunosc pe Omul acesta.

După puțin, apropiindu-se cei care stăteau acolo, i-au zis lui Petru:

– Cu adevărat și tu ești unul dintre ei, pentru că și graiul tău o arată.

Atunci el a început a se blestema și a se jura:

– Nu-L cunosc pe Omul acesta!

Atunci a cântat cocoșul, iar Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, Care zisese: „Mai înainte de a cânta cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.”

Leșind afară din curte, Petru a plâns cu amar.

IISUS ESTE DUS LA PILAT

Păcându-se dimineață, toți arhiereii și bătrânii poporului au ținut sfat ca să-L omoare pe Iisus. Legându-L, L-au dus și L-au predat dregătorului Pilat din Pont. Atunci Iuda, cel care L-a vândut, văzând că a fost osândit la moarte, s-a căit de ce-a făcut și le-a adus înapoi arhiereilor evrei și bătrânilor cei treizeci de arginți, spunându-le:

– Am greșit vânzând sânge nevinovat.

– Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea, i-au răspuns aceștia.

Atunci el, aruncând arginții în Templu, a plecat și s-a spânzurat. Arhiereii, luând banii, au zis:

– Nu se cuvine să-i punem în vistieria Templului, deoarece sunt preț de sânge.

Ținând sfat, au cumpărat cu arginții Țarina Olarului, pentru a-i îngropa acolo pe străini. De aceea s-a numit țarina aceea „Țarina Sângelui”, până în ziua de astăzi. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia Prorocul: *Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, pe Care L-au prețuit fiii lui Israel, și i-au dat pe Țarina Olarului, după cum mi-a spus mie Domnul.*

Iisus stătea înaintea dregătorului, care L-a întrebat:

– Tu ești regele iudeilor?

– Tu zici, i-a răspuns Iisus. Iar la învinuirile aduse de arhierei și de bătrâni nu răspundea.

– Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta? L-a întrebat Pilat.

Iisus nu i-a răspuns, iar dregătorul se mira foarte tare.

La sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze un întemnițat pe care-l voiau cei din mulțime. Aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba. Fiind adunați, Pilat le-a zis:

– Pe cine voți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iisus, Care Se numește Hristos? Pentru că știa că din invidie Îl dăduseră în mâna lui.

Pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, soția lui i-a trimis acest cuvânt:

– Nimic să nu-l faci Dreptului Aceluia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El.

Însă arhiereii și bătrânii au întărit mulțimile ca să-l ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L trimită la moarte. Deci dregătorul le-a zis:

– Pe care dintre cei doi voți să-l eliberez?

– Pe Baraba, au răspuns aceia.

- Dar ce voi face cu Iisus, Care Se numește Hristos? i-a întrebat Pilat.
- Să fie răstignit! au răspuns toți.
- Dar ce rău a făcut?
- Ei însă strigau mai tare:
- Să fie răstignit!

Văzând Pilat că nimic din ceea ce zice nu folosește să liniștească mulțimea, ci mai mare tulburare se face, luând apă, și-a spălat mâinile înaintea tuturor, zicând:

- Nevinovat sunt de sângele Dreptului Acestuia. Voi veți vedea.

Iar tot poporul a răspuns:

- Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!

Atunci l-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus l-a biciuit și l-a dat să fie răstignit.

PĂTIMIRILE ȘI MOARTEA LUI IISUS

Atunci ostașii dregătorului, ducându-L pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată ceata și, dezbrăcându-L de toate hainele, l-au pus o mantie roșie. Împletind o cunună de spini, l-au pus-o pe cap și în mâna Lui cea dreaptă, trestie. Îngenunchind înaintea Lui, își băteau joc de El:

– Bucură-Te, rege al iudeilor!

Scuipându-L, au luat trestia și-L băteau peste cap. După ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de mantie, l-au îmbrăcat cu hainele Lui și l-au dus să-L răstignească. Leșind, au găsit un om din Cirene, pe nume Simon, pe care l-au obligat să-l ducă crucea.

Ajungând la locul numit Golgota, care înseamnă „Locul Căpățânii”, l-au dat să bea vin amestecat cu fiere. Gustând, Iisus nu a voit să bea. După ce l-au răstignit, au împărțit hainele Lui între ei trăgând la sorti, ca să se împlinească prorocia: *„Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorti.”* Ostașii, șezând, îl păzeau acolo, iar deasupra capului i-au pus scrisă vina pentru care fusese osândit: „Acesta este Iisus, regele iudeilor.”

Împreună cu El au fost răstigniți doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga. Trecătorii îl batjocoreau, clătinându-și capetele și zicând:

– Tu, Cel Care dărași Templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!

De asemenea, și arhiereii, cărturarii și bătrânii evreilor își băteau joc de El:

– Pe alții i-a mântuit, dar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El. S-a încrezut în Dumnezeu; Să-L scape acum Dumnezeu, dacă-L vrea pe El! Căci El a zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu.”

În același fel îl batjocoreau și tâlharii care erau răstigniți împreună cu El.

De la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea, Iisus a strigat:

– Eli, Eli, lama sabahtani? adică: *Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*

Unii dintre cei care stăteau acolo, auzind, ziceau:

– Acesta îl strigă pe Ilie.

Iar unul dintre ei, alergând și luând un burete, l-a umplut cu oțet și l-a pus într-o trestie, să îi dea să bea. Ceilalți ziceau:

– Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască.

Dar Iisus, strigând iarăși cu glas puternic, Și-a dat duhul.

Atunci catapeteasma Templului s-a rupt în două de sus până jos, iar pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat și, ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multor oameni.

Sutașul și cei care împreună cu el îl păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele întâmplătoare, s-au înfricoșat foarte tare și au zis:

– Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!

La locul răstignirii erau multe femei, care priveau de departe și care-L urmaseră din Galileea pe Iisus, slujindu-L. Între ele erau Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosi, și mama fiilor lui Zevedeu.

Făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care și el era unul dintre ucenicii lui Iisus. Acesta, ducându-se la Pilat, i-a cerut trupul lui Iisus, iar Pilat a poruncit să i-L dea. Luând Trupul, Iosif L-a înfășurat în giulgiu curat de in și L-a pus în mormântul său nou, pe care-l săpase în stâncă. Apoi, prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, a plecat. În fața mormântului se aflau Maria Magdalena și cealaltă Marie.

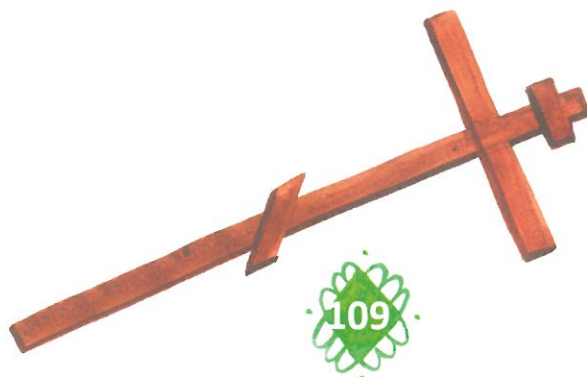
A doua zi, sâmbătă, s-au adunat arhiereii și fariseii la Pilat și i-au zis:

– Ne-am adus aminte că amăgitorul acela a spus, pe când era încă în viață: „După trei zile Mă voi scula.” Poruncește ca mormântul să fie păzit până în a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure, și apoi să spună poporului: „S-a sculat din morți.” Și va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

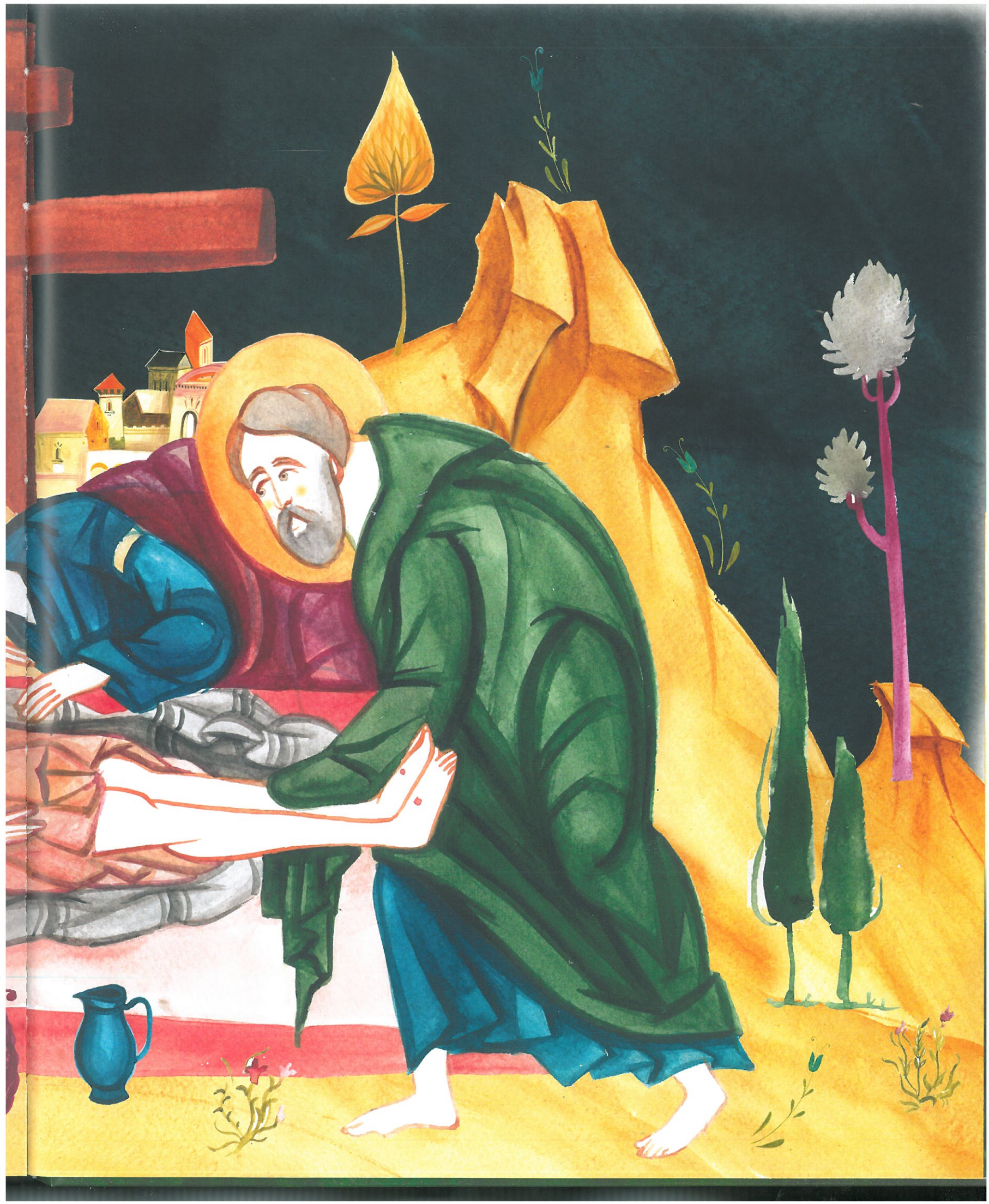
Pilat le-a zis:

– Aveți strajă; mergeți și întăriți paza mormântului cum știți.

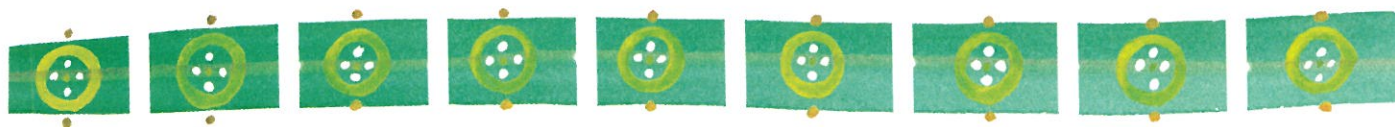
Mergând la mormânt, au pus oșteni să-l păzească și au pecetluit piatra.

BUCURAȚI-VĂ!

După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii, duminică, au venit să vadă mormântul Maria Magdalena și cealaltă Marie. Atunci s-a făcut cutremur mare, pentru că îngerul Domnului, coborând din cer, a prăvălit piatra și stătea deasupra ei. Înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada. De frica lui, cei care păzeau s-au făcut ca morți.

Îngerul le-a zis femeilor:

– Nu vă temeți! Știu că pe Iisus Cel Răstignit Îl căutați. Nu este aici. S-a ridicat, precum a zis. Veniți să vedeți locul unde a fost pus. Mergeți degrabă și spuneți-le ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și că va merge înaintea lor în Galileea. Acolo Îl veți vedea.

Plecând cele două femei în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să le vestească ucenicilor Lui învierea Lui. Dar, pe când mergeau, Iisus le-a întâmpinat și le-a zis:

– Bucurați-vă!

Ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat.

Atunci Iisus le-a zis:

– Nu vă temeți! Mergeți și vestiți-le fraților Mei să meargă în Galileea, iar acolo Mă vor vedea.

OSTAȘII SUNT PLĂTIȚI SĂ MINTĂ

După ce au plecat femeile de la mormânt, unii străjeri au mers în cetate și le-au spus arhiereilor evreilor toate cele întâmplate. Făcând sfat cu bătrânii, arhiereii le-au dat bani mulți ostașilor și le-au spus:

— Spuneți că ucenicii Lui, venind noaptea, când noi dormeam, L-au furat. Dacă va auzi aceasta dregătorul, noi îl vom îndupleca și pe voi vă vom scoate nevinovați.

Străjerii, luând arginții, au făcut așa cum au fost învățați, iar minciuna s-a răspândit până în ziua de azi printre iudei.

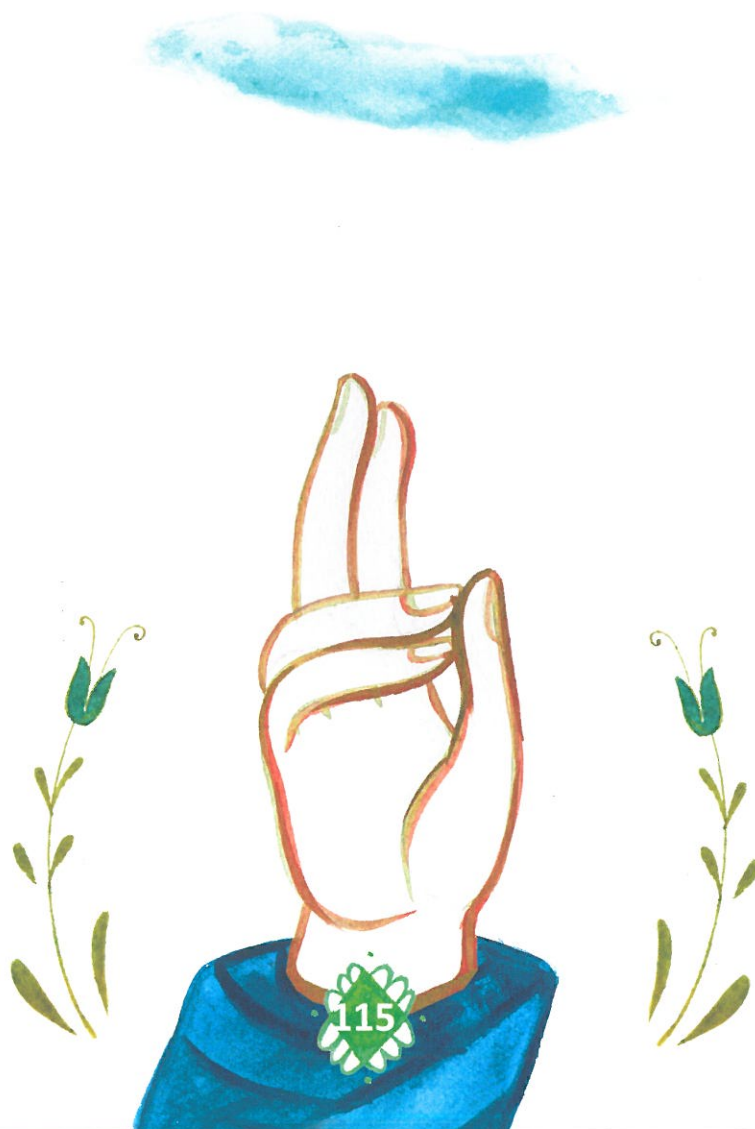
IATĂ, EU SUNT CU VOI PÂNĂ LA SFÂRȘITUL VEACULUI!

Cei unsprezece ucenici au plecat în Galileea, la muntele unde le poruncise Iisus. Când L-au văzut, ei, care se îndoiseră, I s-au închinat. Apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit:

– Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă! Și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!

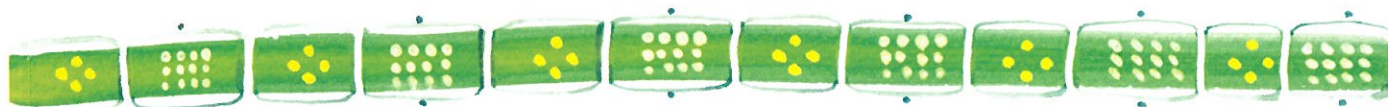
Amin!

CUPRINS

VIAȚA SFÂNTULUI APOSTOL ȘI EVANGHELIST MATEI.....	5
GENEALOGIA LUI IISUS HRISTOS.....	8
NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS.....	11
FUGA ÎN EGIPT.....	12
BOTEZUL DOMNULUI IISUS HRISTOS.....	15
ISPITIREA LUI IISUS.....	16
CHEMAREA PRIMILOR APOSTOLI.....	19
PREDICA DE PE MUNTE.....	20
CUM SĂ NE RUGĂM?.....	23
DESPRE GRIJILE VIETII.....	24
NU JUDECAȚI, CA SĂ NU FIȚI JUDECAȚI!.....	25
VINDECAREA LEPROSULUI.....	27
IISUS VINDECĂ PE SLUGA SUTAȘULUI DIN CAPERNAUM ȘI PE SOACRA LUI PETRU.....	28
POTOLIREA FURTUNII DE PE MARE.....	31
VINDECAREA CELOR DOI DEMONIZAȚI.....	32
VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI.....	33
NU CEI SĂNĂTOȘI AU NEVOIE DE DOCTOR, CI BOLNAVII.....	34
ÎNVIEREA FIICEI UNUI DREGĂTOR.....	35
VINDECAREA A DOI ORBI ȘI A UNUI MUT.....	38
ALEGEREA CELOR 12 APOSTOLI.....	39
IISUS VORBEȘTE DESPRE IOAN BOTEZĂTORUL.....	41
VENIȚI LA MINE TOȚI CEI OSTENIȚI ȘI ÎMPOVĂRAȚI!.....	42
FIUL OMULUI ESTE DOMN ȘI AL SÂMBETEI.....	43
POMUL SE CUNOAȘTE DUPĂ ROADE.....	44
ÎNVĂȚĂTORULE, VREM SĂ VEDEM UN SEMN!.....	45
PARABOLA SEMĂNĂTORULUI.....	46
PARABOLA SEMINȚEI BUNE.....	48
DESPRE ÎMPĂRĂȚIA CEREASCĂ.....	49
TĂIEREA CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL.....	51
ÎNMULȚIREA PÂINILOR ȘI A PEȘTILOR.....	52
UMBLAREA PE MARE.....	53
CUVINTELE PE CARE LE SPUNEM PORNESC DIN INIMĂ.....	56

VINDECAREA FIICEI CANAANENCEI.....	57
ÎNMULȚIREA CELOR ȘAPTE PÂINI ȘI A CÂTORVA PEȘTI.....	58
FARISEII ȘI SADUCHEII CER UN SEMN.....	59
CINE ZIC OAMENII CĂ SUNT EU, FIUL OMULUI?.....	60
URMAREA LUI HRISTOS.....	61
SCHIMBAREA LA FAȚĂ.....	62
VINDECAREA LUNATICULUI.....	64
DESPRE PLATA DĂRILOR.....	65
FIȚI PRECUM PRUNCII!.....	66
PARABOLA DATORNICULUI NEMILOSTIV.....	67
ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SOȚI.....	70
CE SĂ FAC CA SĂ DOBÂNDESC VIAȚĂ VEȘNICĂ?.....	71
PARABOLA LUCRĂTORILOR DE VIE.....	72
FIUL OMULUI A VENIT SĂ-ȘI DEA SUFLETUL RĂSCUMPĂRARE PENTRU MULȚI.....	73
VINDECAREA CELOR DOI ORBI.....	74
INTRAREA ÎN IERUSALIM.....	75
SMOCHINULNERODITOR.....	77
PARABOLA CELOR DOI FII TRIMIȘI DE TATĂL SĂ LUCREZE ÎN VIE.....	79
PARABOLA LUCRĂTORILOR CELOR RĂI.....	80
PARABOLA NUNȚII FIULUI DE ÎMPĂRAT.....	81
DAJDIA CEZARULUI.....	84
LA ÎNVIERE, OAMENII VOR FI CA ÎNGERII LUI DUMNEZEU.....	85
CEA MAI MARE PORUNCĂ DIN LEGE.....	86
BINECUVÂNTAT ESTE CEL CE VINE ÎN NUMELE DOMNULUI!.....	87
PRIVEGHEAȚI, CĂ NU ȘTIȚI ZIUA ÎN CARE VINE DOMNUL VOSTRU!.....	89
PARABOLA CELOR ZECE FECIOARE.....	91
PARABOLA TALANȚILOR.....	94
FLĂMÂND AM FOST ȘI MI-AȚI DAT SĂ MĂNÂNC	96
UNGHEREA CU MIR.....	97
CINA CEA DE TAINĂ.....	98
RUGĂCIUNEA DIN GRĂDINA GHETSIMANI.....	100
IISUS ESTE PRINS.....	102
IISUS ESTE DUS LA CAIAFA.....	103
PETRU SE LEAPĂDĂ DE IISUS.....	105
IISUS ESTE DUS LA PILAT.....	106
PĂTIMIRILE ȘI MOARTEA LUI IISUS.....	108
BUCURAȚI-VĂ!.....	112
OSTAȘII SUNT PLĂTIȚI SĂ MINTĂ.....	114
IATĂ, EU SUNT CU VOI PÂNĂ LA SFÂRȘITUL VEACULUI!.....	115

colecția
ASCULTĂ
CUVÂNTUL
MEU

6 422839 010069